

โคลงโลกนิติจำแลง

พระราชณีนพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ

นางชุ่ม สร้อยพิสุทธิ์

และ

นางบรรยง มาวิน

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

๒ เมษายน ๒๕๐๔

คำนำ

ในการมาปรึกษา นางชุ่ม สร้อยพิสุทธิ์ และนางบรรยง มาวิน ซึ่งกำหนดวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๐๕ ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม นายชน สร้อยพิสุทธิ์ ผู้แทนเจ้าภาพได้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ขอให้ลอกหนังสือให้ส่งเรื่องหนึ่ง ซึ่งยังไม่เคยตีพิมพ์เป็นเล่ม เจ้าหน้าที่ลอกหนังสือเรื่อง โศดง โศกนิคจำแดง พระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ เจ้าภาพก็พอใจรับไปตีพิมพ์

หนังสือโศกนิคจำแดงนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชนิพนธ์ลงในหนังสือดุสิตดัมิตซึ่งออกเป็นคราว ๆ เป็นแบบต่อเดือนบุคคลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสมัยนั้น เพื่อให้สัมพันธ์กับแนวหนังสือดุสิตดัมิต ซึ่งได้ทรงพระราชปรารภไว้ในหน้าบรรณาธิการตอนหนึ่งว่า

“..... เราขอบอกกล่าวไว้ เราตั้งใจจะให้ผิดกับหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ในดุสิตธานี เพราะฉะนั้นเราขอบอกกล่าวไว้
ก. เราตั้งใจจะเยาะเย้ยผู้ททาดวให้เป็นทศวรรเยาะเย้ย

และในหัวข้อเรื่องว่า "พดก" ได้ทรงไว้ตอนหนึ่งว่า
เราขอขงแจ่งว่า เราไม่ได้ด่าใครเป็นส่วนตัวโดยตรง
 หรือโดยอ้อมเลย เราว่าเป็นกลาง ๆ ต่างหาก ๆ ด ๆ ..

.....เราขอขงดีดัดमित เราก่งใจแต่จะให้ผู้อ่านของ
 เราได้ สมิติ (ข้ม) น้อยบ้าง ใหญ่บ้าง หรือแห่งบ้าง
 เยี่ยบ้าง ตามที่เท่านั้น "

เพราะฉะนั้นโคตงโลกนิติจำแดง ของพระองค์จึงเป็นไป
 ในทำนองด้อย ๆ เดียน ๆ เพื่อเข้าให้เกิดอารมณ์งุ่นงากครึกครน
 แต่มิใช่ไร้สาระ เพราะได้ประมวลเหตุการณ์ ในสมัยนั้นไว้
 เป็นอย่างดี หวังว่าคงจะเป็นที่พอใจของบรรดาผู้สนใจตาม
 ส้มควร

กรมศิลป์ากรขออนุโมทนา ในกุศลราศีทักษิณานุปทาน
 ที่เจ้าภาพได้บำเพ็ญอุทิศแด่ นางชุ่ม สร้อยพิตุทธี และนาง-
 บรรยง มาวิน ตลอดจนให้พิมพ์หนังสือเล่มนอกแจกจ่ายเป็น
 ตำราเรียนประโยชน์ ขอกุศลทั้งนงเป็นปัจจัยอำนวยอิฐมถอน
 บุคคลปรารถนาให้สำเร็จแต่ นางชุ่ม สร้อยพิตุทธี และนาง
 บรรยง มาวิน ผู้ดวงตบทั้งส่องตามควรแก้คดีด้วยในสมัยปราย
 ภพจงทุกประการ.

กรมศิลป์ากร

๑๗ มีนาคม ๒๕๐๔

คำปรารภ

ในการปลงศพแม่ของเรา ได้คิดกันว่าควรจะได้พิมพ์
หนังสือเป็นบรรณาการแต่ท่านผู้ให้เกียรติไปในงาน จึงได้ไป
ติดต่อกับคุณบุณาค พยัคฆเดช แห่งกองวรรณคดีและประ
วัตศาสตร์ กรมศิลปากร ได้รับคำแนะนำให้พิมพ์หนังสือ
เรื่อง โถกนิทจำแดง คำโคลง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสม
เด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทงยังได้กรุณาจัดหาที่พิมพ์ให้
เป็นพิเศษ เราทั้งสองขอขอบพระคุณคุณบุณาค พยัคฆเดช
เป็นอย่างสูงไว้ในที่นี้ด้วย

นอกจากบทพระราชนิพนธ์เรื่อง โถกนิทจำแดง เรา
ได้ช่วยกันเขียนบทดอกสร้อย ถึงตอนหนึ่งน้อยพิมพ์รวม
เป็นการสนองพระคุณแม่ในวาระสุดท้าย

หากว่าคุณประโยชน์ ในการจัดพิมพ์หนังสืออนจะมีอยู่
บ้าง เราขออุทิศแก่แม่ของเราทั้งสองด้วยความเคารพ

ชน สร้อยพิศุทธ
มาตี สร้อยพิศุทธ

แม่

ไกรหนอ

มีเคยย่อท้อจิตคิดหน่ายหนี
ถึงลำบากยากแค้นแสนทวิ
ก็ยินดียอมตามไม่ขามใจ
หลังประโดมแดงบุครดุดถนอม
คงแต่ยอมเยาว์หนักด้วยรักใคร่
จนถูกน้อยเนาเห็นจำเริญว้ย
งามฤทัยไหนจะเปรียบเทียบเทียมเอ๋ย ฯ

ไกรแน่

ที่ดูแต่หวังโยมิใคร่หาย
ทั้งยามกนิยามนอนพักผ่อนกาย
มิเบื่อหน่ายแห่งจิตระอิตระอา
ถูกเจ็บไข้ได้พระคุณมาอุ่่นจิต
คอยเคียงซัดประคองชอุยรักษา
ไข้ถูกหนักพักตร์หมองนอนงำตา
เพียงอุราแทบจะแยกแตกดวงเอ๋ย ฯ

ไกรหนา

ข้างอุตุดำให้พร้องพร้าคำดังต่อน
 ชนทางที่ถูกให้ถูกร
 ด้วยอาวรณ์รักถูกผูกกมด
 หวังจะให้หลุดถัดระคะความชั่ว
 ประพาศศิวแต่ข้างทางกุด
 เพื่อเป็นเครื่องเฟื่องฟูชดกัน
 งามเดิสดันใจกายต้มหมายเอย ฯ

ไกรเต่า

ที่คอยเฝ้าใฝ่ฝันมุ่งมั่นหมาย
 หวังให้ถูกเจริญชนม์พันอบาย
 ให้ชวนชวายคักชาวชาชาญ
 เพื่อประดับกายพาเป็รองปราชญ์
 เฉด็ยวดดาดเด็คเด่นเป็นแก่นดาร์
 ไต่เตียงตนดดัดชทุกวันวาร
 มีแต่การวฒนากาวหน้าเอย ฯ

ก

ใครหรือ

เมื่อถูกคอดึงตันทาหมันได้

ยังไม่ตื่นเมตตามีอาลัย

เพราะน้ำใจจ่อรักห่วงหนักครั้น

เห็นถูกพาดพิงดังพดาระกำแท้

เข้าช่วยแก้ประคองประคัมคอยรับขวัญ

เห็นถูกเศร้าโศกจาและจาบด้วย

พดอยโศกศัลย์สดใจไปด้วยเอ๋ย ฯ

ใครนั่น

ช่างผูกพันจ่อใจใครจะเหมือน

ถูกประมาทพาดพิงดังคอยเตือน

มีเคยเคดอนคตายห่วงบ่วงกัณฑ์

แม่ถูกคัมเกยรคิกระเดือกก้อง

คนแซ่ชว่องด้รเรวีญเจวีญผด

กพดอยพาเวงรชนกมด

เป็นดุษฎีหาไหนได้เท่าเอ๋ย ฯ

ไครนี้

ช่างปรานีเปรียบนาดำตระหนาน
 ไต่อาบกินดินร่อนผ่อนทรมาน
 ทุกวันวารจรมประจำ
 เมื่อก่อนหอมหนักแค้นเขาแค้นเคียด
 คอยเยยเหยียดเยาะหยามยามถดถา
 ไครเด่าปดกปดอบปดมดมระกำ
 เหมือนไต่หน้าฉาชนชนทรวงเฮย ฯ

คุณแม่

ค้อมิตรแท้หาไหนไม่แม่นเหมือน
 ฝ้าผูกพันมันดันทไม่บิดเบือน
 มีเคยเคียดอนคดาयरักหนักอุรา
 สุดเดือกคดคำใดที่ไพเราะ
 ฟังเด้นาะซาบซาบหวานหนักหนา
 มาพร้องพรำรำรานคุณมารดา
 ให้ส้มคำควรเชิดเทิดทูนเฮย ฯ

ลูกของแม่

โลกนิติจำแลง

พระราชนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑. ◎ ข้าตมาชิกน่อย คตต ตมิตแฮ
 รุกตงกตจิต ทานญ
 เป็นไทยตมยชิต บัจจ บันนา
 ยอมจรมความรู เดศดาปุตฯ ฯ
๒. ◎ ครวโดงโลกนิติโน้น นมนาน
 ตำหรับคนโบราณ เกำพร้อง
 บคนตมยกาต แปกเปตยน
 ภาชตคกตวตอง ตตบำงตามตมย ฯ
๓. ◎ ปรวำพนหือตวย ไบคา
 ไบกเหม้นคาวปดา คตคตง
 ชาวเรำบคณนา ศิว ไตชแฮ
 ควเรกปดวำหมง กคกอนเนยแซง ฯ
๔. ◎ แถงอรรทปดวำอิก กระบี่
 แม่เดกกินเตยดี จักโก
 กือควจะเรมริ เดกเพอน ไทยนา
 คบเพอนทรวงุยไ้อ อจอำงอวดดี ฯ

๕. ๐ ไบพ้อพันธ์ห่อหุ้ม กฤษณา
 หอมระรวยรดฟ้า เพร็ดด้วย
 คนแต่พดีเนหา เพื่อนฝรั่ง
 กิ่งต๋ตหรงฉวย ดบต่างเดยหาย ฯ
๖. ๐ ผลเคือเมื่อตักไซ้ร มัพรรณ
 ภายนอกแดงคูน ชาคบาย
 นางเอกภาพยนตรอน ด้วยต๋ต
 แททจริงเป็นหมาย ถูกตงแปดคน ฯ
๗. ๐ ผลขนุนภายนอกนหน หนามหนา
 ในใหญ่วงโอชา ไซ้้อย
 นารทหน้าตา ค้ำต๋ต
 อาจจรววยเงินร้อย ช่งเนื้อเกดอเอัย ฯ
๘. ๐ ยางชาวชนเรียบร้อย คุด
 กินต๋ควแต่พตามี่ ชัพแต่
 เณกเช่นยุนาร ผมโป้ง
 มีไซ้นางถ้าวแท้ เดพต๋องฉัตยา ฯ
๙. ๐ คนเราผู้คริแท้ มีใจ แคบหนอ
 ฟังเรื่องปราโมทัย ไปรู้
 ดนางเวึกษาไซ้ ขอด
 คอจวกตักชาวอู ไปรู้รต๋แกง ฯ

๓๐. ◎ ผู้ใดใจโก๋อก
 ทงหม่นอานพมพไทย
 ยามคฺประโมทัย
 ค่อมถนคนผู้
 เซาวน์ไฉ
 รอบรู้
 ซับซาบ ใจนา
 ทราบรู้งแคง ฯ
๓๑. ◎ หมูเห็นสัตว์ราชทำ
 คิวทำนจงอย่าหตบ
 ดึงหัดคอบว่าบคฺชบ
 กบ่ออยากเด่นเบื้อ
 ชวนรบ
 หัดกเนื้อ
 โดโคกรก
 กบ่ออายโด่มม ฯ
๓๒. ◎ นเปรียบเทียบด้วยผุชอบ
 ดงประจางนเดี่ยหตาย
 ครนทำนบคอบหมาย
 แแต่ว่าอนทเท
 ด่านาย
 ฉบบแต่
 ว่ายั้น
 ทำนคร้านคอบหมู ฯ
๓๓. ◎ กบเกิดในสระได้
 ฎาห่อนรู้งมดัย
 นนคอกกบโบราณ
 กบใหม่มันช่างผด้อย
 บัวบาน
 หิ่งน้อย
 จังโง่ ฉะนนแด
 พุดโ้ปราชญ์อื่น ฯ
๓๔. ◎ ภูมรามาร้อยโยชน์
 กตวถนคอกบัทมะ
 ไครไครที่เดยตะ
 ชนยอมคูกให้
 ยงสระ
 เด่นได้
 ตภาพ ยนตรีฎา
 แ่นเท้เทยวหนอ ฯ

๓๕. ๐ ใจหวาดใจพิงพิง โฉงเฉง
ปากบั้งชมตัวเอง เอ็กไว้
พบปราชญ์บ่ต้องเกรง แพ้ปราชญ์
ปราชญ์อาจกดบ่แพ้ได้ เพราะแพ้แต่ียงคุย ฯ
๓๖. ๐ ไม้ค้อมมุดุกหม่อม นวยงาม
คือสัตว์บุษต่อนความ ง่ายแท้
แต่หากจักว่าตาม ส้มยี่ใหม่
ใครอ่อนหม่อมนั้นแท้ เรียกผู้ บ.จ. ฯ
๓๗. ๐ เป็นคนควรทรรู ส้มมากม
ต้องประการนิยม กต่างไว้
หนึ่งเจ๊กหนึ่งฝรั่งม ไปนะ
ต้องตั้งที่ทานให้ เร่งรู้ส้มมากม ฯ
๓๘. ๐ คนโคด้มเด่พด้วย จีโน
อาจจะได้แทงไป ดอบเหตั้น
ใครเด่พหรั่งฮัดโหด โก้เด็ค
เด่นบริดจ้อกบ่เว่น แข่งม้าว่าเริง ฯ
๓๙. ๐ จงเจ้าแห่ห่างห้อง ทรชน
อิกเดยงกวดคน คุ้ ๕
คนกรจะนำผล ตู้อย่าง ไตฤา
เบนนคยจงจิดยง แห่งห้องหนึ่งฉาย ฯ

๒๐. ◎ คบกาหาโหดให้ เดียดพงศ์
 คบหนักดีกว่าคง ต่หนักด้วย
 ชาวคัมภราชวงศ์ กินอ้อม
 แดวจงพากนยวดย ยาครเข้าเคหา ฯ
๒๑. ◎ มดแดงแมดงบ้องไว้ พิชหาง
 งูจรเข็บพิชวาง แห่งเขยว
 พิชได้ภินนาง เนาแนบ โนนา
 ไครต่มครกอดเกยว ไปพันพิชนาง ฯ
๒๒. ◎ นาคมพิษเพียง สุริโย
 เดอยบ่ทำเดโช แซ่มช้า
 เปรียบคือเครื่องตมโรตต์ เดอรับค ถนนแฮ
 เคนเงองแตวอา หนักแทหันมตาย ฯ
๒๓. ◎ แมดงบ้องพิชน้อยหยิง โยโต
 ชูแต่หางคนโซว อยุ่แต่
 เปรียบคือจักรยานโม เตอร์ไซค
 บับแต่เตรแปรนแปร บ่ได้เกรงไกร ฯ
๒๔. ◎ กัดขอมเพญเพียบนา ฤาณี เดียงนา
 ฝ่ายครพรองชดช ฝ่องพน
 ต่อพมพพรองชาวนี ช่างพูด หนักแฮ
 คอกรเรตบ่อนเดนชคน แดงขนเตมเตม ฯ

- ๒๕. ◎ งาธำรฎา^๕ห่อน^๕เหียน หด^๕คั้น
 ร้อย^๕ชดภาพ^๕ยน^๕ทร^๕ยน เยียง^๕น^๕
 ชาร^๕ต^๕แช^๕ป^๕ด^๕น^๕ม^๕น อยู่^๕เด^๕า
 หัว^๕เต^๕าย^๕าว^๕เม^๕น^๕ถ^๕น เป^๕ร^๕ย^๕บ^๕แ^๕ด^๕ว^๕ม^๕น “เค” ๗
- ๒๖. ◎ ท^๕ร^๕ช^๕น^๕อ^๕ย^๕า^๕เค^๕ย^๕ค^๕แ^๕ก^๕น อ^๕ย^๕า^๕ถ^๕น^๕ิท^๕
 อ^๕ย^๕า^๕ห^๕า^๕ง^๕ค^๕ั^๕ต^๕ร^๕ช^๕ด อ^๕ย^๕า^๕โก^๕ถ^๕ด^๕
 น^๕าง^๕ร^๕า^๕อ^๕ย^๕า^๕ห^๕ว^๕ง^๕ค^๕ิต หัว^๕แ^๕ต^๕ก^๕ ไ^๕ด^๕น^๕า
 เ^๕ร^๕า^๕ะ^๕อ^๕า^๕จ^๕ม^๕ช^๕ไ^๕ด อ^๕ก^๕ท^๕ง^๕ถ^๕ำ^๕มี ๗
 ๒๗. มี^๕ม^๕ิ^๕ต^๕ร^๕จ^๕ิต^๕อ^๕ย^๕า^๕ห^๕ี ถ^๕น^๕ิท^๕น^๕ัก
 อ^๕น^๕ไ^๕ช^๕มิ^๕ต^๕ร^๕อ^๕ย^๕า^๕ร^๕ัก ร^๕ว^๕ม^๕ไ^๕ร^๕
 ค^๕บ^๕ม^๕ิ^๕ต^๕ร^๕จ^๕ุ^๕ร^๕จ^๕ก ห^๕ด^๕ก^๕ห^๕ด^๕บ
 ย^๕ม^๕ท^๕ร^๕พ^๕ย^๕จ^๕ง^๕อ^๕ย^๕า^๕ห^๕ี ม^๕าก^๕น^๕เ^๕อ^๕เ^๕จ^๕น^๕ด^๕ุ^๕ญ ๗
- ๒๘. ◎ ห^๕มา^๕ไ^๕ด^๕ค^๕ว^๕ร^๕าย^๕ช^๕บ บ^๕า^๕ท^๕า
 อ^๕ย^๕า^๕ช^๕บ^๕ค^๕อ^๕บ^๕ค^๕อ^๕ห^๕มา อ^๕ย^๕า^๕ช^๕ง^๕
 เจ^๕ก^๕ต^๕า^๕ก^๕ร^๕ถ^๕ก^๕ด^๕ำ^๕ว^๕ว^๕ จ^๕า^๕ห^๕ย^๕า^๕บ
 อ^๕ย^๕า^๕โก^๕ร^๕ช^๕อ^๕ย^๕า^๕ห^๕น^๕า^๕บ^๕ง ค^๕อ^๕บ^๕อ^๕าย^๕เจ^๕ก^๕ห^๕มา ๗
- ๒๙. ◎ ถ^๕ุก^๕ธ^๕ะ^๕เต^๕า^๕น^๕า^๕ผ^๕ง^๕ช^๕า^๕บ ไ^๕ช^๕ม^๕ป^๕น
 แ^๕ด^๕ว^๕ป^๕ด^๕ุก^๕ป^๕อง^๕ร^๕ด^๕ค^๕น^๕ร^๕ แ^๕บ^๕อ^๕อ^๕ย^๕
 ก^๕ง^๕ช^๕ม^๕อ^๕ย^๕ท^๕ก^๕ผ^๕ด ห^๕อ^๕น^๕เ^๕ห^๕อ^๕ด
 ค^๕อ^๕ว^๕ด^๕ก^๕เม^๕น^๕อ^๕ย^๕ ไ^๕ป^๕เ^๕แพ^๕ไ^๕ช^๕ด^๕า ๗

๓๐. ◎ พริกเผ็ดใครให้เผ็ด ฉ้นโค
 หนามย่อมแหลมเองใคร เชี่ยมให้
 จันท์กฤษณาไฉน ไครอบ
 เอดเคอร์นั้นไซ้ บ่ต้องใครต้อน ฯ

๓๑. ◎ จันทนเฝ้าเหือดแห้งห่อน กัดนหาร
 ออยหีบแฉวหอมหวาน กัดนอ้อย
 ช้างเขาคักเคี่ยมถาวร ยกย่าง งามนา
 เจกอยู่ดยามตงรอย ซาคักอคงจัน ฯ

๓๒. ◎ หงัดทองเส็ดพด้องตุ้ ฝูงกา
 ตั้หราชเคียงโคคดา คดาตเคด้า
 อักครอยกตางดา หินชาติ
 กุดบุตรเจกจุงเต้า ตันบงาม ฯ

๓๓. ◎ แมดงภูวอวนเคด้า บุษบา
 คื่อหนุมคิตนางปรา โมทัยฉะนิน
 แมดงวันไฝ้ภุมดา มกเน้า
 คื่อหนุมปองห้องกน อยู่โตไฟเซียว ฯ

๓๔. ◎ เหนอปองนาหญาบ ปองทอง
 ดิงบ่ปองรัตนปอง ดูกไม้
 หมปองอดุ้จของ หอมห่อน ปองเดย
 คนครบ้านนอกไซ้ ห่อนรูปองเนย ฯ

๓๕. ◎ กายเกิดพยาธิร้าย นิตยา หายแฮ
 ตั้คยาไคหา นิตได้
 นอกจำคบหรงจำ ยงชว หน้อยเฮย
 ทำท่าแกมโก้วี หดอกคผู้โคนเซดา ฯ
๓๖. ◎ ขุนเขาตุงร้อยโยชน์ คณนา
 ช่างฉลาดโยธา ปราบได้
 แค่ดว่นท่านบรรณา ชิการเก่ง
 เกียงแทบคอแตกให้ พ่ายแพ้ฤาณี ฯ
๓๗. ◎ ภูเขาทงแท่งดว่น คีดา
 ดมพยุพิตมา ษ
 ก้าแพงเพชรบัญชา บพัน
 ทำอุมงครทกรน ดั่งเจาะ
 ครนแห่ด้นทตุเขา ฯ
๓๘. ◎ ภูเขาเห่ดอแห่ดดว่น คีดา
 หามณัจจินดา ยากได้
 ฝูงคนเกิดมากมา เห่ดอแห่ด
 ชารัดเซปดินไซร์ เด็คแท้เดอดรวง ฯ
๓๙. ◎ บ้าปงคิงดว่นเห่ดา พฤกษา
 หาแก่นจันทน์กฤษณา ยากได้
 นารี่แผ่นโดกา มีมาก
 แมร์บีกฟอร์ดไซร์ เด็คเพยงเนียงดวรวรค์ ฯ

๔๐. ◎ ตารามี่มากร่อย ถึงพัน
 บ่เปรียบกับดวงจันทร์ หนึ่งแท้
 คนอนจะรวมกัน ปดาปดก
 ทัดดกตองแพ เอ็ดดไปโด ฯ
๔๑. ◎ นกแรงบินไคเพอ เวหา
 หมู่จระเขเตาปดา พงนา
 พระยาเฉติมอา— กาศ์เก่ง
 มีเครื่องบนเดศดา ด่องแด่นเวหา ฯ
๔๒. ◎ บ้าฟงพาดพยคฆราย ราว
 เตื่อฟงไฟรฟงพี เกอนถา
 คนแคนฟงต้อค พิพชวย ตะโกนแฮ
 ต้อฟงคนแคนคา แคะชอนินทา ฯ
๔๓. ◎ ค่นงงไซร้หาก เห็นกัน
 นมไก่ไก่ดำคัญ ไก่อรู
 นกเดงเดงพนน รุเดห กินนา
 เกดยตพวกตารวจญ จบแทททุกคน ฯ
๔๔. ◎ อายถิงรอยชวบ เจียรฉนำ
 บมเห็นเตนว่า เวกฉ่า
 กตบตรฎกา — ดงหันม
 เห็นเฉดยวแฉวอา โยษฐูรองก้องโรง ฯ

๕๕. ◎ ขิรางครุธรรมแล้ว
 บ่กล่าวให้หญิงชาย
 ดุจต่อชาวไม่ตาย
 ตำแหน่งราชการผู้
 มากหลาย
 ทวฺร
 แผลงเปดียน
 อินไซรนนทา ฯ
๕๖. ◎ เวณวารณวางเวณ
 เวณทถามอนยง
 เวณประพฤคิตามตั้ง
 เวณดงกดาวคอบุ
 ดัดบั้ง
 ไบรู
 ผู้ใหญ่
 เกงแททางพรี ฯ
๕๗. ◎ ฐุธรรมเทยมเทาผู้
 เจนจคอรรกภายใน
 กดาวแกดั่งดงดัย
 คอเอตเตอร์พน
 ทรงไทร
 ดัดถน
 เดอะเดอน
 เพรตพรงพรหมินทร์ ฯ
๕๘. ◎ กบน้อยเนาห่างหน้า
 อวดบ่ขตนอาศัย
 คอเอตเตอร์ใน
 อวดวาร์หมดตา
 ดมทไทย
 เพียบนา
 ออฟพีศ
 เดศแททุกดถาน ฯ
๕๙. ◎ รูปชัวคัวแต่งโก
 ใจชดาตพุดอาจอง
 นาวพรองกตะออมคง
 เรียนยุโรปนิตแล้ว
 เกดาทรง
 อวดแกดัว
 กระจอก ฉานนา
 อวดรูไครเทียม ฯ

๕๐. ๐ รตใหญ่กว่าถันทอง รัตยา
 จระเข้คบบงคา น่านน้ำ
 เตือใหญ่กว่าระนา ไฉนอยู่ได้แฮ
 คนค้ำตำแหน่งดา เด็ค้แต่วอยู่ไฉน ฯ
๕๑. ๐ มณฑกทำเทียบทาด ราชด้ห
 แมวว่ากพยคช แก้วนกดำ
 นกจอกกว่าฤทช กูยง ครุฑนา
 รongอมาคยวาชา รongบรูกวานาย ฯ
- ๕๒ ๐ หิงห้อยต้งกันแข่ง แดงจันทร
 เทียนแข่งไฟฟ้าอัน ตว่างจำ
 อันหนึ่งคดงชน แข่งภาพ ยนตร์ฤ
 โชนตะครไทยท้า แข่งตู่ประโมทัย ฯ
๕๓. ๐ เตือผอมกวางวงเง้า โจมชีวิต
 ไปว่าเตือมฤทช เด็ค้ดำ
 คอฮันทะนงจิต จักปราบ โดกแด
 โทเชอรคมาชวา จงรูตักตว ฯ
๕๔. ๐ ทองเห็ดองเป็ดองรายหอน เหน้ม
 ชดเท่าชดราค เต้าไซร์
 เจกถงจะทำดี ต่อเท่า ไตฤ
 กบมจกไว จิตแท้ในไทย ฯ

๕๕. ๐ พระสมุทรโหว่หวาดห้วย คดองด้รวด
 เมรพดวกปดวกตำรวด ไร่ไร่
 ตั้หราชรำครำครวณ ด้นั้ชเยาะ หยั้หนา
 โปติศคิตคูกเข้ เห็ดรำยยินคั้ ๗
๕๖. ๐ แมวดำหนแซ้ช จรจรด
 หมาดำวิพารณ ดู้้หด้าง
 ครุด้าศัษย์ฉะธรรม คบเพอน พาดนา
 อธิกรณด้ำรัง ด้เจกด้ร้องด้รวดด้รร ๗
๕๗. ๐ จามรชนชองอยู่ หยุดปดค
 ชพบรกรกยคั้ ยั้งไซ้
 ด้ือป้ำทมกงด ประดองยุทธ
 นำจะคู้เยยงไว้ หน้อยเนื้อเกดอเข้ย ๗
๕๘. ๐ นพคุณได้เบ้าด้ับ ด้ั้นท
 คอนเหตกรุมรนต์ ्हอนม้วย
 ดู้้โตประพฤคิต ดู้้จริต อยู่ถ้ำ
 แมถุกด้ือพมพณวย ชนาบคองหวนไฉน ๗
๕๙. ๐ ด้ี้ยด้ั้นด้้ฉกคก ด้ั้นคง
 ด้ี้ยค้กคิตดู้้ทะนง อดครุ
 ด้ี้ยรเวงปดงปดง ความด้้คย ด้ี้ยนา
 ด้ี้ยด้้คยยอมด้ี้ย ฐัพไว้กอดเม้ย ๗

๖๐. ๐ คัดจันทนพนมวงไม้
 แผลงปลุกหนามไม้หนา
 เรือนไม้ตักกอบฝา
 แผลงปลุกบันหยาเชอ
 ๖๑. ๐ เอาดาเทียมออฐุไอ
 เก็บบัตเทียมแกวปุน
 ด้อเรื่องภาพยนตรพุน
 แทนกวณพนชไต
 ๖๒. ๐ นาคะยวงวาเงยว
 ทรายเหตอบหางยุงาม
 ดิงเห็นเนตรทรายวาม
 คนอานด้อพมพบา
 ๖๓. ๐ ตั้งซารหวดผู้วา
 ทรพยยอมหวดคนจง
 หญิงหวดแก่ชายปดง
 หน่มยอมหวดผู้เถา
 ๖๔. ๐ มอดวนคิดจระมต่าง
 ปากดวนถมนาดาย
 หิงห้อยแข่งแดงนาย
 คนนกเรียนนอกอ้า
- จัมปา
 รกเรือ
 ประคนเว็ค รือแด
 ซาคไม้ดิงคโปร์ ฯ
 เป็นมุด
 คาไว้
 เพิ่มมาก
 ดงนารระอา ฯ
 ยุงตาม
 ว่าหญา
 ว่าดุก หว่าแฮ
 เชอแมนคาครุ ฯ
 คนทง
 ว่าเจ้า
 ชมดุก
 ว่าพนเกินดัมย ฯ
 เขาหมาย
 เดียบฟ้า
 ดุริเยศ
 โอยฐุไตค่อนาย ฯ

๖๕. ๐ แว่นตามาได้ผู้
คนหนวกฟังตำนาน
คนใบ้ไม่แแต่ดงตำ
วานแจกผกต่อนให้
๖๖. ๐ วดขวางเบองบาทรุ
วดคอกชกกมทมาดย
คเดือป่าดการ
ไครหดกเดยงคอกผู้
๖๗. ๐ พระตมุทรตุดัดกถน
ด่ายดงทงทอดวา
แต่ว่าจิตแจกหา
ยามชอชอจริงไซร์
๖๘. ๐ ไม้ตัมควรช้ามได้
คนตัมจักช้ามพาน
อนยาจกชอทาน
อาจจะพกมิดไว้
๖๙. ๐ แม่นทำคุณท่านได้
กรนโทษมแต่อน
พวกคอรเวรตปอนคชยน
กถบตบคุณหดงได้
- อนชการ
เตนะไซร์
โคตงกาพย
ถูกคองชรรมเนียม ๗
จักตำ
แม่นรุ
ผกหัด
บ่แท้ใจเดือ ๗
คณนา
หยงได
โตหยง ไดฎา
คคแต่วเหตือโกง ๗
ตามกาด
ห่อนได
ออย่าเตะ ถิบนา
คอดดีเดยท ๗
ถงพน
หนงไซร์
ชยายบ เทยวแษ
คองเดือมอ ๗

๗๐. ◎ ทำคุณกับรู
 บ่ตอบแทนคุณปอง
 ขอทรัพย์ท่านกายกอง
 ยามขออีกไม่ได้
๗๑. ◎ เทพาพนเทพเรือง
 บ่เท่าพระอินทร์องค์
 หนึ่งต่อมากมวดดง
 เท่าดุสิตมิตไชรั
๗๒. ◎ ใครซื้อซื้อค่อตง
 ใครคดควรคดฉน
 แต่แบบแห่งเยอรมัน
 ใครซื้อคดคอบเข้า
๗๓. ◎ ใครทำโทษโทษน
 เณกฮันนิบหายหมด
 ใครจริงจิงจริงจรด
 เณกฮันนิบคร้าว
๗๔. ◎ นายรักไพร่ไพร่ต้อ
 ตามสมัยใหม่หมาย
 นายสอนไพร่ไพร่กาย
 ดับหลังแล้วคุยโอ
- คุณต๋นอง
 โทษให้
 ท่านกอบ ให้ญา
 บ่อนินทา ๆ
 ฤทธิรงค์
 หนึ่งได้
 พิมพ์จ่าย
 ยากแท้จักหา ๆ
 ตามกัน
 คอบแต่
 ไซเช่น นนา
 เหยียบหย้าทำเย็น ๆ
 แทนทด
 ทวดาว
 รักต้อ กัณนา
 ครักครนไซโย ๆ
 เตียนนาย
 ว่าไก้
 แกดงยอบ
 อวดผู้เป็นดังหาย ๆ

๗๕. ๐ ข้าท้าวเขาคิดท้าว
 นี้แบบโบราณหลาย
 แบบใหม่หากคินาย
 ใครรักนายไม่แค้ว
 ๗๖. ๐ รักกันอยู่ขอบฟ้า
 ไทรเดขถึงครุเดียว
 ชักันบ่แดเหตยว
 ไทรศัพทเสียงให้
 ๗๗. ๐ ให้ท่านหวังท่านให้
 นบท่านเพื่อเราปอง
 รักท่านแต่ทครอง
 ดำดั่งนจำไว้
 ๗๘. ๐ แม่มความรูตง
 หากบมคนฐ
 ฉนจนงหมนอังกฐ
 ถึงจะเซตอพพน
 ๗๙. ๐ ราชรถปรากฏด้วย
 ควนประจักษ์แก่กองไฟ
 ชาติทรเพราะผู้ไป
 พวกนักเรียนนอกแต่
 แม่นหมาย
 ยุคแคว
 เพื่อนพยัก เพียดแฮ
 ถูกซ้อณ ป.จ. ๗
 เขาเขี้ยว
 พุดไค้
 ตาค้อ กัณนา
 แหบแห้งบถึง ๗
 คอบต้นอง
 ประโยชน์ไซ้
 ความมุง เราแฮ
 เหมาะะเหยยงคนพรี ๗
 ดััพพัญญู
 หอนชน
 ยุโรป ไฉนา
 เพราะอังกอดครุ ๗
 ชงชัย
 เตียงแท้
 เรียนนอก
 เด็ดด้วยปากคน ๗

๘๐. ๐ ราพี่อินถุนทรระด้วย ธิปา
 ร้องขบค้พทเด่นหา ธิงแท้
 มวยปลาดำดำดั้นดำ มารถจิง คีแฮ
 เอดคิโปโดแต่ จิงค้องควรรชม ฯ
๘๑. ๐ กระเหว่าเดียงเพราะแท้ แก่ค้ว
 หนิงเด็คเพราะไม่มัว ธิคแท้
 นักปราชญ์มาครมหิว ค่มองเก่ง
 แต่พุดไม่เป็นแพ้ว พวกผู้เก่งโว ฯ
๘๒. ๐ นารายณวายนจก
 อากาศชาตศรียจร อากรรณ
 เมืองโคภายนคร์หอน ธิดัก โรงฤ
 แม้วางมถนฟ้า หอนไค้งามเดย ฯ
๘๓. ๐ เขาโคไร่ถาราช ธิห้หมาง
 ติระโหดหงต้ดะวาง วากเว้น
 ติครชาตค้วนาง เต้นเว็ก ขาแฮ
 ติงจะเบ็คโรงเหตั้น ย่อมร้างคนคดู ฯ
๘๔. ๐ บ้าโคไคถพยคัษร้าย ราว
 ไม้หมคม้วยบม ธิช
 หนีงโคชิ่งเกค ธิมชอ
 ติงจะต้วยเด็ครือ ไม้มุน มวยแฮ
 ธิเรตไร่ถาม ธิเว็คไร่ถาม ธิ

- ๘๕. ๐ เจ็ดวณเวณคตชอม ดนตรี
 อักษรห่าวหนั้น เน้นซ้ำ
 ตำมวณจากนาร เป็นอน
 วณหนงเวณหนงอา บรูเรื่องหนง ๆ
- ๘๖. ๐ เบือกตมชมชนเซอ กาชร
 หงตักบบุษบากร ชนช้อย
 หน่มกบแม่ดะคร ปราโมทย์
 ติงจะมชุนอย มากก้อตามท ๆ
- ๘๗. ๐ ไกรจกผูกโดกแม่ รติรง
 เหล็กเท่าดำตาดตริง ไปหมั้น
 มนตรียาผูกน่านหิง หายเด้อม
 แต่เวีกกระโปรงนิน ผูกผูกเด้อม ๆ
- ๘๘. ๐ เวียนพระธรรมแท้ผูก คำด้นา
 ปดอกผูกคชตริงตรา ตรากหมั้น
 มนคตดเดะหยุกยา ด่มรรถผูก งแฮ
 ผูกโดกทงหดายนิน ผูกด้วยเงินตรา ๆ
- ๘๙. ๐ ผจญคนมักโกรชด้วย คารตุน
 ผจญหมุ่ทรชนพุน ทรพัยให้
 ผจญคนจิตโดภกณ ความโดภ ชนแฮ
 ผจญอดัจจนนไซร้ เหมาะด้วยมุด่า ๆ

๘๐. ◎ รมศักขำณะด้วย
 รมแม่เรือนโดยหา
 รมใจด้วยโซดา
 คอวาณนคตอย
๘๑. ◎ คนใดคนหนึ่งผู้
 เคียดฆ่าคนอนันต์
 ไปปานบุรุษอน
 หดอกมนุษย์มากแต่
๘๒. ◎ แพศีกหดบหดกโต
 แพศคตทุกขชน
 แพเบยคนจนชวน
 แพแม่เรือนรบยาย
๘๓. ◎ ดงครามแต่ดวงทะเลแถดว
 กตคตพงหา
 ยามกนรดโอชา
 ยามเทยวพงหาผู้
๘๔. ◎ แด่ดวงรพงคบคตวย
 แด่ดวงทรพยคบกุกุยา
 แด่ดวงเกยรคคบบรรณา
 แด่ดวงนาฏนารีไซร์
- วาจา อวดแแต่
 หม่อมน้อย
 เจอวิด กเฮย
 คตองแททนต์มัย ฯ
 ใจฉกรรจ์
 หนักแท้
 หนักพูด
 แนะให้ฉิบหาย ฯ
 รอดคน
 ทรพยผาย
 ขวายฉก ฉ้อเทอญ
 เปดยんばんเปดยนเมย ฯ
 อาดำ
 ทานรู้
 ให้เพื่อน เดยงเทอญ
 ซาดเซอจโน ฯ
 หวังจำ
 ทรพยให้
 ชิกเหมาะะ
 หมั้นเข้าโรงหนิง ฯ

๙๕. ๐ หายากเชิงรอบรู้ การกิจ
 หายากเชิงชาญชิด ชอบใช้
 หายากเช่นเชิงมิตร ให้ทรัพย์ ยมนา
 หายากเชิงนายให้ ชอบอุ้มชูเรา ฯ
๙๖. ๐ ร้อยคนหาแก้วนแก้ว กดวงรงค์
 พันหนึ่งหาบุญญาวย ยงรู
 แต้นคนเดาะคนตรง ยงยาก
 ไปเท่าคนหนึ่งผู้ เชื้อถอยเราหลอน ฯ
๙๗. ๐ ช่างมาเมียมิ่งแก้ว เงินทอง
 ใครใคร่จะคิดปอง คิดได้
 แดะยังมีไซ้ของ เราอยู่ เองฤ
 ดวงหลอกเอาได้ไซ้ร ดึงนหนดาดเห็ดอ ฯ
๙๘. ๐ แด่ดวงสิ้นจำต้องไซ้ พยายาม ถ่อแด
 แด่ดวงคู่ดวงหญิงตาม ดีโก้
 แด่ดวงรหัดพูดความ นาท่วม ท่งเทอญ
 แด่ดวงจักรยานยนต์ไธ ไปชำดุดปราณ ฯ
๙๙. ๐ เมื่อน้อยเรียนเร่งรู้ วิชา
 ครันใหญ่หาภรรยา ดู่เหี้ย
 ด่วนการกอบค้ำดา จารวัตร
 เป็นแบบโบราณเค้า ค่อนข้างเกินดมัย ฯ

๓๐๐. ๐ ความ^๒ร^๒เรียน^๒เม^๒อ^๒น^๒อย^๒ หน^๒ง^๒ด^๒อ^๒
 ก^๒อ^๒น^๒ด^๒ม^๒ร^๒ร^๒ถ^๒จ^๒ง^๒ห^๒ด^๒ป^๒ร^๒อ^๒ พ^๒ด^๒ไ^๒อ^๒
 ร^๒ู^๒ด^๒แ^๒ว^๒ด^๒เ^๒ค^๒จ^๒ง^๒ถ^๒อ^๒ ค^๒น^๒ห^๒ย^๒ ย^๒ง^๒ท^๒เ^๒อ^๒ญ^๒
 ร^๒ุ^๒ก^๒ผ^๒ก^๒พ^๒ด^๒โก^๒ ก^๒่^๒ง^๒ไ^๒ว^๒ค^๒น^๒ช^๒า^๒ม^๒ ๗
๓๐๑. ๐ ป^๒า^๒ง^๒น^๒อ^๒ย^๒ด^๒ำ^๒ห^๒เ^๒น^๒ย^๒ก^๒ร^๒ู^๒ ร^๒เ^๒ย^๒น^๒ค^๒ณ^๒
 ค^๒ร^๒น^๒ไ^๒ห^๒ญ^๒ไ^๒ฝ^๒เ^๒ห^๒า^๒ท^๒น^๒ ท^๒ร^๒พ^๒ย^๒ไ^๒ว^๒
 เม^๒อ^๒ก^๒ด^๒าง^๒ก^๒่^๒ท^๒ำ^๒บ^๒ญ^๒ เ^๒า^๒น^๒ำ^๒ ท^๒เ^๒อ^๒ญ^๒พ^๒่อ^๒
 เ^๒อ^๒จ^๒ะ^๒มี^๒ท^๒าง^๒ไ^๒ด^๒ ย^๒ค^๒ท^๒ง^๒บ^๒ต^๒ร^๒ต^๒ร^๒า^๒ ๗
๓๐๒. ๐ ค^๒ว^๒ร^๒ร^๒ด^๒ย^๒ง^๒ด^๒า^๒ ด^๒ิ^๒น^๒ท^๒ร^๒พ^๒ย^๒
 ค^๒ิ^๒ด^๒ค^๒ำ^๒ค^๒ว^๒ร^๒เม^๒อ^๒ง^๒น^๒บ^๒ ย^๒ิ^๒ง^๒ไ^๒ช^๒ำ^๒ร^๒
 ฉ^๒ะ^๒น^๒น^๒ห^๒า^๒ก^๒บ^๒ไ^๒ด^๒ร^๒ับ^๒ ค^๒ว^๒า^๒ม^๒ค^๒ิ^๒ก^๒ ๗
 ค^๒ว^๒ร^๒พ^๒ด^๒อ^๒ว^๒ด^๒ไ^๒ว^๒ ห^๒ด^๒อ^๒ก^๒ผู้^๒ไ^๒น^๒ด^๒เช^๒ด^๒า^๒ ๗
๓๐๓. ๐ จ^๒ัก^๒ร^๒เ^๒ย^๒น^๒ค^๒บ^๒ป^๒ร^๒า^๒ช^๒ญ^๒ไ^๒ก^๒เ^๒ ยู^๒โร^๒บ^๒
 จ^๒ัก^๒ก^๒ด^๒ำ^๒ว^๒ร^๒ร^๒ย^๒า^๒โด^๒ภ^๒ ท^๒ร^๒พ^๒ย^๒ไ^๒ว^๒
 จ^๒ัก^๒ม^๒ัง^๒ค^๒ง^๒อ^๒ย^๒ำ^๒โ^๒บ^๒ เ^๒อ^๒ก^๒่^๒ไ^๒ค^๒ร^๒ด^๒เ^๒ย^๒
 จ^๒ัก^๒เ^๒ด^๒พ^๒ก^๒า^๒มา^๒ไ^๒ช^๒ เ^๒แม่^๒ห^๒ม^๒ำ^๒ย^๒เ^๒ห^๒มา^๒ระ^๒ดี^๒ ๗
๓๐๔. ๐ ค^๒ว^๒า^๒ม^๒เพ^๒ย^๒ร^๒เ^๒น^๒อ^๒ร^๒ไ^๒ด^๒เ^๒ ก^๒่^๒ก^๒น^๒ ก^๒เ^๒ย^๒จ^๒เ^๒ย^๒
 เ^๒ว^๒า^๒เ^๒ก^๒ด^๒ย^๒ด^๒เ^๒า^๒เพ^๒ย^๒ร^๒ผ^๒ด^๒ จ^๒ัก^๒ร^๒ำ^๒ย^๒
 ฉ^๒ะ^๒น^๒น^๒จ^๒ง^๒ค^๒ิ^๒ด^๒ก^๒น^๒ค^๒น^๒ ค^๒ิ^๒ก^๒ว^๒ำ^๒ พ^๒่อ^๒เ^๒ย^๒
 เ^๒ว^๒เ^๒ค^๒ิ^๒ด^๒ห^๒ำ^๒ผ^๒ิ^๒ด^๒บ^๒ำ^๒ย^๒ โ^๒ท^๒ษ^๒ผู้^๒เพ^๒ญ^๒เพ^๒ย^๒ร^๒ ๗

๓๐๕. ๐ ผู้รูดครุ
หากเงงท่าดุกถน
เราคิบเร่งบ่มคน
เดี่ยทวงทรมแก้
เกินคน เทียวพ้อ
หดอกแต่
ให้ห้าม ไฉนา
รอดด้วยทงส์หาย ฯ
๓๐๖. ๐ ความรุกรุงไต่
เป็นทชนพานก
รน้อยจรงรุก
เพื่อนโง่ชูเราหตว
ดินคักกิด
นอบนง
คบเพื่อน
เด็ศตาในฝูง ฯ
๓๐๗. ๐ วิชาเป็นเพื่อนเดียง
แมจกมเพียงนิต
หมนตงทาพุดคิต
อาจจะหดอกเขาได้
ชีวิต
หนึ่งไซ้
คัพทฝรัง ไร่แด
ดอกเนื้อเกดอเอ๋ย ฯ
๓๐๘. ๐ คนเราเป็นโด้ดเค้รำ
ควรจะหาเพื่อนถนิต
แต่หากอยากชมชิต
ระวังเกิดเมี่ยจกค้อน
เหงาจิต
เพื่อนรอน
นางนาฏ ระเบ้าฤา
แคะให้รำคาญ ฯ
๓๐๙. ๐ ไบราณท่านกถ่าวถ้อย
ขรรมะหากเป็นมิตร
แต่คราบไตชีวิต
ขรรมะจะชิตด้วย
ภาศิต
เมือม้วย
ยังอยู่ ธรรมฤา
ตั้งขทงขรรมะเดี่ย ฯ

๓๓๐. ๐ เป็นชายควรรูยง เป็นทรพย์
เรียนจากยุโรปกลับ เก่งฮ้ำ
ด้ตรรปงามด้รพ เป็นทรพย์ คณนา
รจกราวึกผ้า ห่อนไว้ดำมี ฯ
๓๓๑. ๐ เห็นใดจำให้แน นึกหมาย
อ่านไต่อย่าอ่านตาย จดหม่น
มีโอกาด้จงชยาย ความฮวด เพื่อนนา
ทำทำว่าเรานน รอบรุกรูระฮา ฯ
๓๓๒. ๐ เกศราเพียบด้นดม จมอรร ณฑนา
เกวณหนักหักเพดาพด้น ง่ายไซร์
นานานชานหัดคน เพราะเปี่ยม เต็มแฮ
พุดมากหากเก่งไต่ เปรียบผู้จริง ฯ
๓๓๓. ๐ “พุดอดนกกมกพดาตพดง พดนมืด”
น้แหดะด้ภาษิต เก้าชรา
ด้มัยใหม่ไครด้ทช ทางพุด
คนอนเคารพดา เด็ค้แม่น้คำด้ดา ฯ
๓๓๔. ๐ อนึ่งท่านกดาวถ้อย ภาษิต
“หาญนกกมกชวต มอดม้วย”
การหาญค้กประษิต จริงอาจ ม้วยนา
แต่หากหาญแต่ด้วย ปากไซร์ไต่ด้ ฯ

๓๓๕. ๐ ยิงมักดาวอักษร
 “ครองนักษัตรเดี่ยจิต
 ต้มยี่ไหม่ไม่คิด
 แทบมีอาจะยัง
 ภาษิต
 จกชดง”
 ต้มบัต บ้าเดย
 อยู่ได้ในโสดง ฯ
๓๓๖. ๐ “ร็กนักษัตรพาดด้วย
 นกออกจะจริง
 แต่หญิงทถูกทง
 คิดแต่ตั้งตำรช้าง
 กตหญิง”
 อยู่บ้าง
 กมาก อยู่นา
 บุรุษนศวรรฤฯ ฯ
๓๓๗. ๐ คนโตโผงพูดไอ้
 สันขเห่าอย่าหวัง
 โบราณต้มยี่ซัง
 แต่ต้มยี่ไซ้
 อังคัง
 กัดได้
 ตองเหต่า นนา
 กดับเออคนโว ฯ
๓๓๘. ๐ เตื่อโตแรงร้ายระ
 เหมือนอย่างเตื่ออหนอง
 คนโดยมากมักหลง
 ตำรวจจับไม่ช้า
 พระพง
 อวดกดำ
 ฎาฎทช
 ชพม่วยเหมือนหมา ฯ
๓๓๙. ๐ ดับหงบงเบียดถ้าง
 ค้อพักตรัยอยกบุญ
 คบมิตรจิตปานปน
 หากเพื่อนรู่เทาซง
 ดบคุณ
 ดกซง
 ฉนจิง โก้นา
 ชดแคนหงบเดี่ย ฯ

๑๒๐. ◎ ผู้^๒น^๒แม่^๒ประ^๒โย^๒ชน^๒ไ^๒ไซ^๒ เด^๒ม^๒อ^๒มิ^๒ตร
 มิ^๒ตร^๒ประ^๒ท^๒ษ^๒ฐ^๒ทำ^๒จิ^๒ต เจ็^๒บ^๒ชา
 ชา^๒แ^๒ด^๒ว^๒จ^๒ง^๒เร^๒ง^๒ค^๒ด ทำ^๒ค^๒อ^๒บ
 ย^๒าม^๒มิ^๒ตร^๒ผ^๒ิด^๒ช^๒ว^๒ย^๒จา เ^๒รี^๒จ^๒แ^๒ด^๒ว^๒เด^๒ย^๒ห^๒นี้ ๗
๑๒๑. ◎ ด^๒ัน^๒ิม^๒เห^๒ต^๒ก^๒เก^๒ิด^๒แ^๒ด^๒เ^๒น^๒อ ใน^๒ค^๒น
 ก^๒ิน^๒ก^๒ด^๒เ^๒น^๒อ^๒เห^๒ต^๒ก^๒จ^๒น เห^๒ต^๒ก^๒ห^๒ดู
 บ^๒า^๒ป^๒เก^๒ิด^๒แ^๒ด^๒ค^๒น^๒ค^๒น เ^๒็น^๒บ^๒า^๒ป
 บ^๒้าย^๒บ^๒า^๒ป^๒ให้^๒แ^๒ก^๒เ^๒ย^๒ู อ^๒ิน^๒ไ^๒ด^๒เ^๒น^๒ค^๒ี่ ๗
๑๒๒. ◎ พ^๒ัก^๒แ^๒ง^๒แ^๒ด^๒ง^๒เ^๒า^๒ถ^๒ว งาม^๒ย^๒ด
 ห^๒ว^๒า^๒น^๒ด^๒ัง^๒ไ^๒ด^๒ให้^๒ผ^๒ต ด^๒ัง^๒น^๒ัน
 ผ^๒ู^๒ไ^๒ด^๒ช^๒บ^๒ร^๒ถ^๒ก^๒ด ท^๒บ^๒เจ^๒ก
 เจ^๒ก^๒จ^๒ะ^๒ร^๒อง^๒เ^๒ย^๒ง^๒ห^๒ด^๒น ไ^๒ด^๒ก^๒แ^๒ท^๒้^๒ห^๒น^๒ว^๒ก^๒ห^๒ู ๗
๑๒๓. ◎ ม^๒ี^๒ด^๒ิน^๒ค^๒ก^๒ว^๒า^๒ผู้ มี^๒ค^๒ุ^๒ณ
 เ^๒พ^๒อ^๒น^๒เ^๒น^๒ช^๒ว^๒ย^๒ค^๒า^๒จ^๒น ด^๒ัน^๒ก^๒เร^๒้า
 ร^๒ัก^๒ไ^๒ด^๒จ^๒ก^๒เ^๒พ^๒ม^๒พ^๒น ร^๒ัก^๒อ^๒า^๒ค^๒ มา^๒นา
 แ^๒ร^๒ง^๒อ^๒น^๒ถ^๒า^๒จ^๒ก^๒เ^๒ถ^๒า วิ^๒ด^๒ก^๒บ^๒ร^๒น^๒ค^๒ี่ ๗
๑๒๔. ◎ จ^๒ง^๒โ^๒ษ^๒ไ^๒ท^๒ท^๒้า^๒ว^๒ท^๒ว^๒ย เ^๒ท^๒ว^๒
 จ^๒ง^๒โ^๒ษ^๒มิ^๒ตร^๒ว^๒า^๒พา ช^๒ว^๒ไ^๒ด^๒
 จ^๒ง^๒โ^๒ษ^๒ห^๒ม^๒ว^๒ง^๒ค^๒า เ^๒ร^๒ือ^๒อ^๒ญา^๒ติ
 แ^๒ด^๒่^๒ด^๒ว^๒น^๒ค^๒ว^๒เ^๒อง^๒ไ^๒ไซ^๒ ผ^๒ิด^๒ก^๒อ^๒เด^๒ย^๒ค^๒ัน ๗

๓๒๕. ๐ หมอแพทยทายว่าไซ้ ดมคุม
 ไหร่ว่าเคราะห์แรงรุม โทษให้
 แต่ปราชญ์ว่ากรรมชุม นุ้เกิด ผดนา
 เราว่าผอนไซ้ เเด็นแกดงท่าเรา ๗
๓๒๖. ๐ แม่มตวใหญ่เพียง ฎญา
 ดงเจ็ดดำตาดดำ มารถแท
 พงศ์พนช้เผ่าจนทรา ดุริเยศ กัด
 ครนว่าไรทรพยแด จักต้องไวเครา ๗
๓๒๗. ๐ คนผจนชาติธา พงศ์พนช้
 ครนมงมด้นดรรพ์ มากไซ้
 แม่ผู่เผ่าดุริยจนทร ดงศ์กิด กัด
 ต้องประจบเขาไว ผื่อผื่อเบินเขย ๗
๓๒๘. ๐ แม่มเนตรพางเพียง พ้นจัก ชุแ่
 มวซารหดก เด็ดถน
 บัญญาขงยศ์กิด ฎาทว ฎพนา
 ฐเท่าใดไม่พัน พ่ายแพ่เอคิเตอร์ ๗
๓๒๙. ๐ มฤทษแรงมากแม่ ทศพด กัด
 หักพระเมรุทบทน ท่าวแท
 หยบยกดัดดากด ชุกดอก ใ้เนา
 บัดยอมจะพ่ายแพ่ เอคิโตโปโต ๗

๑๓๐. ๐ มีบุตรบ่วงหนึ่งเกยว พนคอ
 เมียผูกบาทาคดอ หน่วงไว้
 กัดการทเทยวกรอ ต้มรมง อินนา
 พาดหย่าเมียเดี่ยวไต่ จังโกเกจจริง ๆ
๑๓๑. ๐ ผู้ใดมั่งขวัญ เงินทอง
 ดูกอย่าให้มันครอง ตีบไว้
 พงหลงดูเฉยปอง มอบทรัพย์ ให้นำ
 เขาจะผจญทรพยให้ เหลือคเหยนตูกดี ๆ
๑๓๒. ๐ มีตุ๊กไม่รับเตียง หดกฐาน
 เมียแต่งหาเหตุพาด หดกต
 ต้องเต้พดฺร่าบ้าน ดกเดิน เบยแด
 ตัดตั้งเป็นดกษณช เช่นโก้ตามตมัย ๆ
๑๓๓. ๐ มีตุ๊กตุ๊กดำไซร์ หดายประการ
 ดูกหนึ่งกินตฺร่าบ้าน มากถ้วน
 ดูกหนึ่งชอบนงคราญ เต้นเว็ก กระโปรงแซ
 ดูกทตหนดวย วารูอดคตฺ ๑
๑๓๔. ๐ มีตุ๊กตุ๊กอวดรู้ ดังต้อน
 มีบ่าวบ่าวปากบอน แต้ได้
 มีรถขับจู่จร ชนเจก
 มีแม่เรือนอย่าไต่ ทรบรอนมเดย ๆ

๑๓๕. ◎ พระจันทร์โสภาด้วย ราตรี
 แดงสว่างแผ้วพินต์ ต่่องหด้า
 นางรำอาอินทรีย์ แบบหรั่ง
 เวิกกระโปรงขาอา อดคผู้ชายครุณ ฯ
๑๓๖. ◎ ว่าเมียมมากดา หดากมี
 เมียหนึ่งถูกเค็รชู้ เจ็กแ้
 เมียหนึ่งเกบตบด กว่าเอก
 เมียหนึ่งซงเกงเท ซอออกรุงไกร ฯ
๑๓๗. ◎ เมียมากจุงระมัดหมน ควคน
 ย่อมจะหวงหิงคน คิตร้าย
 รักไหนแม่อีกคน เจ้างอด
 ควจะหาบ้านย้าย แยกให้หตายหดัง ฯ
๑๓๘. ◎ หมึงประทุษฐู้ทำเดให้ซอน เห็นอชาย
 ควรคิตให้อบอาย ค้าเช่า
 แจ็งความประกาศชยาย บอกกถ้าว
 แต่อย่าให้เดี้ยเค้า ถูกแจ็งคอบความ ฯ
๑๓๙. ◎ หมึงทผัวหย่าร้าง ต้ามคน
 ข้าถูกขบด้ามหน จากเจ้า
 ถูกคิชย์ผิดครุคน ต้ามแห่ง
 ต้มยใหม่ให้เข้า เดพต้องต้ามคน ฯ

๓๔๐. ๐ อากาศเหตุโหดแท้ คือกา
 ดัดดัดตนคอดดา ท่านไซ้
 มัดกโหดบัญญัติยา อัยารับ มันเดย
 เมียมงขหงไซ้ รับร้อนหย่าเดี่ยว ฯ
๓๔๑. ๐ ถอดออยกตางแม่น้ำ ฤจาจะเอา
 แม่มิบบบางเบา มอดยา
 แต่หญิงรูปดำเกา ผัวหย่า นั้นฤ
 ชายชอบवादดา เดศพันตรุณี ฯ
๓๔๒. ๐ ดิงฤาแม่น้ำแตะ ชดถ่าย
 ค้าดตระประปาฝาย เฟื่องนา
 เปรียบประตุงใจชาย โก่อัจ จุบันแฮ
 บัมิกรองคุดา ยัดด้วยหญิงใด ฯ
๓๔๓. ๐ แมดงวันยุงโรคร้าย นำมา
 ดุนชบักดพา คดงไค้
 นารทประภา มรกต
 จงระวังมากไว จกตองฉัดยา ฯ
๓๔๔. ๐ ดูชาติเมื่อไร เงินเดือน
 คุมิตรญาตยามเขอน เมื่อไร
 ดูเมียมเมอกบเพื่อน หญงอิน
 ไครชัดจิตเราไซ้ เร่งให้ไทดเดี่ยว ฯ

๑๕๕. ๐ มีชาติชอบใช้
 ชาติหนึ่งเมื่อใช้งาน
 ชาติหนึ่งผจญผจญ
 ชาติหนึ่งเป็นเจ้าฐ
 หตยต์ถาน
 บันอู
 หมดเย่า
 เซนนตามตมัย ฯ
๑๕๖. ๐ ถูกจ้างอย่าคิดไว้
 ปกบิตกตภายใน
 เดศดับตั้งโตโต
 อาจเด่าคู่เพอนร่าย
 ว่างใจ
 อย่าห้งาย
 เห็นเหตุ
 อักแจงตอพิมพ์ ฯ
๑๕๗. ๐ ตำวไซ้จงเพ่งไซ้
 หากแตะเดยมตามถวน
 เมียหดวงอาจจะถวน
 หากถุหะอักเอ
 โดยควร
 วากเว
 ใจเมื่อ รุ้แฮ
 เอกไว้เหตอะดี ฯ
๑๕๘. ๐ ควชวแตะปากร่าย
 ชัดพอแม่ตำธารณ
 ไม่รู้จักอ่อนหวาน
 ดันอวดว่าตักถ่า
 ตำมาญ
 ชวช่า
 ทางพูด
 ถ่าวชอความจริง ฯ
๑๕๙. ๐ พอตายเครื่องกนกถ
 แม่ดับเครื่องกตมถาย
 เมียหดวงหากวอดวาย
 หากทาย หิงนา
 อักไซ้
 หมดกถ
 อักครงตมุกเหตอ ฯ
๑๖๐. ๐ ปรากฏดับเป็นโตตได้

๑๕๐. ◎ พืชร้อนในโตกน^๕ มีตำ
 พืชธราเวิงตาม ระอุท้อง
 มอ^๕ร^๕เพย^๕ชนิด^๕ทตาม อวยวะ
 อัก^๕พืช^๕แห่ง^๕โรค^๕ค้อง วั^๕บ^๕ร^๕อน^๕น^๕ค^๕ยา ๗
๑๕๑. ◎ หวานโตในโตกน^๕ มีตำ
 หวาน^๕หน^๕ง^๕นา^๕ม^๕ง^๕ต^๕ยาม อัก^๕อ^๕อย
 หวาน^๕อน^๕ห^๕ม^๕น^๕แ^๕ถ^๕น^๕ท^๕ร^๕าม เด^๕ว^๕ก^๕ว^๕า
 หวาน^๕ต^๕ว^๕ค^๕ห^๕าร^๕ต^๕แ^๕น^๕ง^๕น^๕อย ต^๕ว^๕ค^๕แท^๕ไ^๕ค^๕ป^๕าน ๗
๑๕๒. ◎ ชรรมคยาโรคร้อน รต^๕ช^๕ม
 ก^๕ิน^๕ก^๕ี^๕บ^๕ำ^๕บ^๕ค^๕ด^๕ม แ^๕ะ^๕ไ^๕้
 ต^๕ม^๕ย^๕ไ^๕หม^๕น^๕ิ^๕ย^๕ม ย^๕า^๕ค^๕ิต^๕ เม^๕า^๕นา
 เ^๕ก^๕เซ^๕น^๕ค^๕ำ^๕พ^๕ด^๕ไ^๕ช^๕ร^๕ ก^๕ถ^๕า^๕ว^๕ค^๕อ^๕ง^๕ก^๕ำ^๕ก^๕ว^๕ม ๗
๑๕๓. ◎ โทษ^๕ท^๕าน^๕ผ^๕ู^๕น^๕เพ^๕ย^๕ง เม^๕ต^๕ด^๕ง^๕า
 ป^๕อง^๕ค^๕ิ^๕น^๕ิ^๕น^๕ิ^๕ท^๕า ห^๕อ^๕น^๕เว^๕น^๕
 ค^๕ิ^๕ย^๕ง^๕ไ^๕ม^๕่^๕พ^๕อ^๕ห^๕า โ^๕อ^๕ก^๕า^๕ต^๕
 ด^๕ง^๕ค^๕ำ^๕ว^๕า^๕เซ^๕า^๕เ^๕ถ^๕น^๕ ฅ^๕น^๕ห^๕น^๕ำ^๕ด^๕็^๕อ^๕พ^๕ิ^๕ม^๕พ^๕ ๗
๑๕๔. ◎ คน^๕ร^๕ก^๕ม^๕ม^๕าก^๕ไ^๕ช^๕ร^๕ แ^๕ต^๕ด^๕ง^๕ผ^๕ด
 ย^๕า^๕ม^๕ม^๕ง^๕ม^๕ช^๕ว^๕ย^๕ค^๕น^๕ ป^๕ด^๕ค^๕เค^๕ร^๕ำ
 ค^๕ร^๕น^๕เม^๕อ^๕ช^๕ด^๕ด^๕น^๕จ^๕น^๕ ช^๕ว^๕ย^๕ถ^๕ิ^๕บ
 ช^๕ว^๕ย^๕ด^๕ง^๕ค^๕ว^๕เร^๕า^๕เซ^๕า^๕ คุ^๕ก^๕ไ^๕ด^๕็^๕ด^๕อ^๕ย^๕พ^๕ด^๕น^๕ ๗

๑๕๕. ๐ ดนหญิงตานกแวง จมูกมด
 อักถวดหนามกำหนด ยากแท้
 คำเอติเตอร์วจ หนาแต่ง
 ๒๓๕ ๒ หาดังนแหดมแด รวดครเร็วจริง ๆ
๑๕๖. ๐ คนคนคนหนังชำ จรุงเจียด
 อักภาพยนตรเรืองเคยอ คุจร้อย
 บรุษถูกเมียเขยอ ๒๓๕ ๒ ขัดจิด
 ๒๓๕ ๒ ดประโมทัยน้อย หนิงต้องถูกหึง ๆ
๑๕๗. ๐ เผ้าท้าวเทียมเล่พดวย ยาพิษ
 ไไหนจะเกรงความผิด พดาดถ้า
 ไไหนจะถูกคนริษ ยาแย่ง ดีแช่
 ๒๓๕ ๒ บดชนบดเค้ราหน้า กตำรวจโกตเดี่ยวคน ๆ
๑๕๘. ๐ บรรทมยามหนึ่งไท่ ทรงฤทธ
 หกทุ่มหมุ่บนิทต ท้วแท้
 ดำมยามพวกพาณิช นรชาติ
 ๒๓๕ ๒ ๒๓๕ ๒ ดนดยามนนแด หนุมผู้ทนต์มัย ๆ
๑๕๙. ๐ ราชาธิราชน้อม นำทาง
 อามาศยมวกัดขวาง ท่านไท่
 เพราเห็นแก่ดวงตาง ดนขิต
 ๒๓๕ ๒ ๒๓๕ ๒ เมืองดงนเด็คได้ อยู่ช้ำปานใด ๆ

๓๖๐. ๐ ข้าท่านครานหนักเจ้า จากเจียร
 หนุ่มบเรียนนวิทย์เรียน อวดไอ้
 ดำวตะคฤหะเพียร คุภาพ ยนตร์นา
 ดำมตั้งน้แหะโก๋ เก่งแท้ชมกัน ฯ
๓๖๑. ๐ นายเรือหนีใหญ่อยู่เหยา เรือคน
 นายช่องเป็นใหญ่คน ลูกบ้าน
 ท้าวพระยาใหญ่กว่าชน ในเขต แตนนา
 นักพูดใหญ่แปดด้าน ทวดาวทิดำ ฯ
๓๖๒. ๐ - ดักรูปได้ เป็นทรัพย์
 ชายฉลาดความรู้อรรพ ทรัพย์ได้
 แแต่หญิงเวกฉ้านับ ว่าเด็ก หญิงนา
 ชายนักพูดนั้นไซ้ร เด็กดำชายปวง ฯ
๓๖๓. ๐ เรียนรูกรูบอกได้ เสร็จสรรพ
 สบค้าสัตว์คิดป้ทุกวัน ย่อมรู้
 อชฌาศัยแห่งสามัญ ออย่าวิ ตกเดย
 หม่นอวดวิชาอู กดบไผ่กริยา ฯ
๓๖๔. ๐ แม่บุญยังอย่าได้ ขวนขวาย
 ออย่าคนคตคนตาย กอนไซ้
 เมื่อใดจะเขาราย เดียงหนัก
 โดยชัคคนอื่นได้ น้้นแแต่ฉลาดจริง ฯ (๓)

๑๖๕. ๐ นกน้อยชนน้อยแต่ พอดัว
 ริงๆเมื่อยๆผัว อยู่ได้
 คนเรากลัดคนัว มักรใหญ่
 ยามบ่ต้มคิดไซ้รั จังไว้หนวดเครา ฯ
๑๖๖. ๐ เห็นท่านมีแรงเคตม ใจตาม
 เรายากหากใจงาม โง่แท้
 อดตำให้พยายาม ดวงหุดอก
 ปอกถอกท่านอีกแต่ ปากข้อนินทา ฯ
๑๖๗. ๐ เริ่มการครองตริกไว้ ในใจ
 แต่ปากต้องช่วยไซ้ ข้าวแจ่ง
 ไม่อวดจะมีใคร ชมเชิด เราฤ
 ทำนิตก็หมั่นแผดง แพร่ให้ใหญ่โต ฯ
๑๖๘. ๐ การโตครองผิตไซ้รั เตี้ยถนัด
 เอาตั้งนนตรองซัด คิดแก้
 ปดแถวกถาวปดมัต อักเปดาะ คัดแฮ
 นอทรพยกถบนอแด อักซาชาติ ฯ
๑๖๙. ๐ ผมผิตคิดตีบห้า วันวาร
 ทำไรผิตเทศกาด ชวบเข้า
 เดยงเมยผิตรำคาญ หาก คนแฮ
 ทำผิตรบคิดเข้า ตู๋ห้องต้อพมพ์ ฯ

๓๗๐. ◎ อดั๋ยเรื้อนท่านให้ วิจารย์
 เห็นท่านทำการงาน หัดกเนื้อ
 แม่มักจโดยดาร์ มาเวค
 พายถ่อชวดยคาเด้อ เห็นอยแต่อย่าทำ ฯ
๓๗๑. ◎ เขามเรียกตักหนอยชน เคาหา
 ทานบ่ถามเจรจา อวดร
 ยกคนอะหังกา เกินเพอน
 ต่ามดกษณะนญู ถูกแททั้นดมัย ฯ
๓๗๒. ◎ เป็นคนคดาดเหย้าอย่า เปด่ากาย
 จงพกเบรานิงชยาย อวดไว้
 เคาหาอย่าดูญวาย เหาวด กนา
 เดินนุกชุกจักไค เบ็ดเดยงเหตาด์หาย ฯ
๓๗๓. ◎ ดินโคบชอบไค มาเรอน
 อยุแต่เจดเคอนเคอน ค้าเช่า
 ฉนนอยาแซเชอน รับฝาก
 แบงกเจกอนหนงเขา อยาชาเป็นด ฯ
๓๗๔. ◎ ตมเกิดแต่นาแดน เป็นกระด้าย
 นากดางเดนหาย ซากไชร
 ไรคโคเกิดในกาย อยาเนน ซ้าเดย
 ฉดด้รมนหนให้ คอด้ด้วเยม ฯ

๓๗๕. ๐ อายกรุไซรัถอยรู วิชา
 อายแก่ราชาคดา ยศแท้
 อายแก่เพื่อนจักหา คู่ได้ ไฉนขอ
 อายแก่ใจคนแต่ ครัว آرام ฯ
๓๗๖. ๐ หน้าแซมชนช้อยเช่น บวบาน
 ถ้อยเป็รื่องปราศนาคณาน แดบได้
 กายประดับดีปาน รุ่งรุ่ง
 เขาเหต่านกดาวไฉ วามุต์ญจร ฯ
๓๗๗. ๐ หดกรรเจกหดกห้า ศอกหมาย
 มาหดกดีบศอกกราย ออย่าไถด
 รถยนตรหดกคดาคคดา ยดีบ ศอกนา
 จักระยานยนตรไซรั หดกพันดีบตา ฯ
๓๗๘. ๐ พาชชคตองคตอย ครอบคดา
 ต่วนรธาบางครา นำไซ
 รถยนตรเครองคพา หนเด็ค
 รกเจกควรรชไต แต่เมือชคตงน ฯ
๓๗๙. ๐ กระบือหน่งห้ามอย่า ครอบครอง
 เมียมงอยามดอง ดีได้
 มาด้ามแข่งอย่าปอง รองค่อ มากเดย
 เรือนอยุด์หดงให้ ดนุกควยดีเมย ฯ

๓๗๐. ◎ มีเรือย่นตรขหา ด้านอ
เพื่อนหกคนเพียงพอ จะเพียง
เมียน้อยเจ็ดคนคดอ เคดำเด่น ต่อกุแ่ ๗
เต้อแปดผาเกาเหียง อย่างโก้ต่มต่มย ๗
๓๗๑. ◎ มีเงินแตก เขามา
มีวชาชนิตกา อวดไว้
มีเมียอยู่เคหา เก็บดับ
ตามดกษณะนไชร์ แน่แท้โก้จริง ๗
๓๗๒. ◎ ต่บพบคนเคตมเว้ง เจรจา หดอกแ่
ดาภอยู่โกดไผ่หา ใครได้
มีดุกไม้รบว่า เป็นบุตร
เมียเก็บให้ดับไว้ ว่าโก้เก่งเหต้อ ๗
๓๗๓. ◎ ไร่ตั้งดินเว้งไช บัญญา
หดอกญาติวงค์พงคำ มิตรไชร์
ทำเป็นรักบ่รา รตรัก
จนหดอกเอาเงินได้ จึงเยยเขาเขดา ๗
๓๗๔. ◎ หมนเรียนเพยรหดอกเหตยง งานของ นายนา
หมนตรตรกนบกปอง บ่อนเหต่น
หมนหดพดเพอดอง ดวงจิต หญิงแ่
หมนจบระบาเตน ต่ด่มต่มย ๗

๑๘๕. ◎ รักมิตรจงมุ่งได้ เปรียบมิตร
รักเผ่าพงศ์ชาติ เพื่อใช้
รักหญิงตูกแจกคืด เอาทรัพย์ เขาเทอญ
รักศตย์อย่ารักให้ ชาติของแก่คน ๆ
๑๘๖. ◎ รักทรัพย์จงยังด้วย วิชา
สว่างเท่าไฟฉายหา ห่อนได้
น้ำโดยยงดูรา ชนจิต ฤาพอ
รักอันหมั่นแต่ไขไร อย่าดูรักคว ๆ
๑๘๗. ◎ รักมิตรจงรอบรู รักสนิท
มิตรผิดช่วยทำผิด อีกไขไร
ความช้าเงอนง่าบืด บ่อย แต่ฤา
จึงคอยทงมิตรให้ อยู่กว้างคนเดียว ๆ
๑๘๘. ◎ เมียท่านพิศพางเพียง ดูตา ดูวรรคแฮ
ทรัพย์ท่านควรปรารณา ยกโย
รักคนอนจงอย่า ให้เท่า คนเดย
ครองตงนวาโก เก่งแท้สมถ่มัย ๆ
๑๘๙. ◎ คนใดใจต่างต้น ความอาย
พูดกตบถดอกหุดอกหุดาย เด้ให้แท้
งามงดแต่ยศหมาย พูนเพิ่ม
ตามตงมพรอมแต่ นดาดตาเดอสมัย ๆ

๑๘๐. ๐ คนโตมัสตยตอ
 หิริโศคตปมาน
 อภิหมันกอบกิจการ
 เขาเรียกว่าอยู่ข้าง
 ไม้พาด
 จิตบ้าง
 นาท เตมอญา
 ครีบาโบราณ ฯ
๑๘๑. ๐ คนโตพึงอรรถแด้ว
 บัตรีกรนิกหมาย
 บัถามไถ่อุบาย
 เขาว่าเรียนไถ่ได้
 บัชวาย ขอนนา
 มั่นใจ
 เตมค่อ
 แบบเบองหรงจำ ฯ
๑๘๒. ๐ คนโตทรงตั้งสร้าง
 ไม้เคียดขงหงสา
 นาจิตคิตกรณา
 คื่อว่าแก้วดี
 คีตา
 ตั้งไว้
 เนองนิจ
 แต่เยยเยาะหัว ฯ
๑๘๓. ๐ คนโตเบือพ่อทง
 อินทพดชรา
 เห็นกตแก่การพา
 คื่อประพฤคิอย่างแก้ว
 มารดา
 ภาพแด้ว
 หึงเยือก เตมญา
 เกงโก่เห็ดอดี้ ฯ
๑๘๔. ๐ คนโตเอมโอรถ้อย
 เห็นแก่เถาพฤตมา
 คื่อคนชาติคักษา
 เรียกว่าไซไม้ไต้
 เจรจา
 ถ่อมให้ว
 อย่างแบบ ไหม่แฮ
 ครีบาเป็นเบ็ง ฯ

๓๙๕. ○ เจ๊กโตไร่โคตรเค้า
 แต่วามัทรพยมุด
 หาผู้เฝ้าประยูร
 เป็นตุกเขยคงได้
 กระจุก
 มากไซ้
 สูงศักดิ์
 ง่ายแท้สมถวิล ฯ
๓๙๖. ○ ชายโตเร่คบค้า
 เส่พสุธาอีกวัน
 แข่งมาแฉะขยัน
 คนดงนฤาเณ
 ดาวดรร
 เส่ตบเค้น
 เค้นนิต
 ว่างผู้คบหา ฯ
๓๙๗. ○ คนโตชอบอดรู
 หมิงปากร้ายกิริยา
 พ่อแม่ไม่เฝ้าหา
 ดำดั่งน้บอกให้
 วิชา
 ชั่วไซ้
 เขยศักดิ์ สูงฤา
 ทราบเชอจันโน ฯ
๓๙๘. ○ คนโก้มักชอบโก้
 ธรรมะบ่ต้องมี
 คอยแต่แต่งคิ้วพริ
 อ่างขนบหวังไฉ
 เกินดี
 ก็ได้
 พุดพด้อย
 หดอกผู้ดยามมวย ฯ
๓๙๙. ○ ต่อนคนหัวเก่าช้า
 ฝนตกเจิมจอมเขา
 คนหัวใหม่ต่อนเขา
 ประหนึ่งด้นช้ชบอุม
 โคนเฉา
 หดงหดม
 แบบหวัง ต่อนเทอญ
 อิมนำช้าใจ ฯ

๒๐๐. ◎ เผ่าพาดพวกไปรู้
 นพจนหวเกากถ
 หวใหม่ททำคน
 ชื่อว่า ป.จ. ไชร์
 คุณคน
 กต่างไว
 รุจก คุณญา
 เพื่อนพรองนินทา ฯ
๒๐๑. ◎ ไต่ถิ่นทรพยเพื่อค้า
 เอยงชพชายนยง
 เอาบั้นประจาง
 เบ็นต์ปอร์ตโกด้วยแด
 ขนหงส์
 เบอแท
 ยิงห่าน
 อักไตชายชน ฯ
๒๐๒. ◎ แม่นาคคอย่าไซ
 ทางคคชบรณชน
 ไมเท่าคคถอกคน
 คนคคปดเดหดน
 เรอชนตร์ เรวเดย
 หักหวน
 หิวเยาะ
 คดองแทคนชม ฯ
๒๐๓. ◎ บราชนญไตเรืองรยง
 กต่างวิทยาค่าดร์ดำ
 วิดกกกับไซคา
 อาจถูกคิชยหดอกไต
 วิทยา
 ไร่ไชร์
 ประจำไต
 คจดอเด็กแดง ฯ
๒๐๔. ◎ ไปถามปราชญ์บพรอง
 คุยกับปราชญ์บม
 ถ้วนพวกนกพดต
 ถงหากความรุตน
 พาท
 ครกกรน
 พุดพดาม
 พวกพองตามพรุ ฯ

๒๐๕. ๑ รวมนคะปราชญ์เชอ ชาตรี
 หนึ่งโง่งวงเต็มที แน่ไซ้
 หมั่นดูภาพชาติ ดกว่า เพื่อนเฮย
 เอาอย่างแซปรีนให้ เก่งแต่คนชม ฯ
๒๐๖. ๑ หมั่นคบคนโก้และ ชอบกด
 เขาจะพาให้คุณ เก่งด้วย
 วนคนรวดเร็วดุด แด่นัดนุก
 คมดราหตายถวย หมคธองซุ่นใจ ฯ
๒๐๗. ๑ ฟงนกเซอออกไว ใจคน กอนนา
 จงตั้งตอนฝุงชน ทวดตา
 อยาฟงซงคาคคน อนทก ทวงเดย
 ไครทกปรบเป็นบ้า นนแด่เก่งเหตอ ฯ
๒๐๘. ๑ ช่างหม้อค้หม้อไซ้ คัดาน แดกนา
 ค้แด่งเอางามงาน ชอบไซ้
 แต่ค้ษยหากอาจารย์ ค้แปะ หนิงนา
 กรบพองครุให้ ถูกชนโรงค้าด ฯ
๒๐๙. ๑ คุณแม่หนาหนกเพยง พดุงชา
 คุณบิตรคจจา กาค้กวาง
 คุณครุเปรียบภญา เมรุมาค้
 คุณเหตานอยุขาง หนกแด่อยาคง ฯ

๒๓๐. ๐ เมอรอนคิมเหตาด์ เย็นใจ
 เมอเยอกกอดทรามไวย อุณหภูมิ
 เมอทุกขจุงรบไป คุภาพ ยนตรีเทอญ
 เมอยากหามิตรเกอ กิจกุงเงินทอง ๑
๒๓๑. ๐ เย็นเงาพฤกษมิงไม้ สู้ขสบาย
 เย็นพัคโบกตำราย กวาไม้
 เย็นคิมสุราหตาย ถวยยง พัดแ่
 เย็นเยอกแม่ตำวไซร์ เยอกพันพรรรณนา ๑
๒๓๒. ๐ ทองกวาวหงอนไก่เต็ง สดดี
 งามแต่กดินฤามี่ หนึ่งนอย
 นกเวียนรอบรุด แต่หาก
 มีไซเวียนนอกถอย ถูกก้อเป็นเหตว ๑

พญชณะภาษิต

บทดอกสร้อย

นมตฤ รตนตฺยสฺส

ก. เอ๋ย ก. กิน ทัวแดนดินต้วนหาแต่อาหาร เพื่อช
 ษณ์มีคนไว้ให้ยืนาน แก้อากาโรหิโยหยาโรยแรง น้อย
 ภักษาพาชูรูปตตต เกินกำหนดอาหารพาดแต่ดง จะเกิด
 โรควิปริตผิดตำแดง ฟังระแวงระวังไว้ให้เหมาะเอย.

ข. เอ๋ย ข. ขัด ตำรพดกิจการงานทงหดาย อุปสรรค
 ดักขวางข้างมากมาย ไม่ง่ายคายตั้งจิตคิดคะเน แม้ผู้ใดใฝ่
 ฝั้นมนมานะ อุดดำหะแก้ไขไม่หันเห รุหดบเดียงเบียงบาย
 คิดถ่ายเท คงถึงเวตาเดรัจดำเร็จเอย.

ค. เอ๋ย ค. ควาย. พวกผู้ชายชอบเปรียบเทียบกับหญิง
 ว่าโง่งามเงอะเซ่อเซอะจริง เขาอดหยิ่งหยามเด่นเช่นเคย
 มา อย่าโกรธขงชุ่นใจไม่พอที่ จงใฝ่ดีด้วยขยันหมั่นศึกษา
 ให้ฉลาดปราดเปรื่องเรื่องปัญญา ใครจะว่าเราเป็นควายอาย
 ปากเอย.

ข. เอ๋ย ข. ข่า ใครจะหาเหตุให้ไปเป็นผู้ ไม่แต่
เราเขากัหวงหวงชั่ว จังควรมเมตตาการุญกัน การเบียนเบียด
เด็ดต่อเป็นขอร้าย ช่างันตายเต็มโคตโทษมหันต์ ใครรัก
ยาวกต่างไว้ให้ฆ่าฟัน ใครรักฉันหมั้นรอต่อเอาเฮย.

ง. เอ๋ย ง. เงิน ใครไม่เกินหน้าเห็นเพราะเป็นจ้าว
สูงอำนาจสูงวาสนาพราว คนระนาวนอบน้อมยอมเกรงกลัว
อยู่กับใครใจผูกพันแปรหมด ดิมตบถสะบัดโตมิไซชั่ว ที่จน
ยากตากหน้าวาทกันนอ ก็เพราะตัวเงินนำกระทำเฮย.

จ. เอ๋ย จ. จงหรีด ตั้งเตียงกริดหวดรองก้องด้นน
เพราะคุณเฉียวเกรียวโกรธโตดสู้กัน ด้วยเขาบั่นหัวให้ใจ
เดือดดาล เกิดเป็นคนควรทมิต์ ค่อยครองครีตริกไปให้
รอบด้าน อย่าเช้อยุแหย่นักจักเตยการ หดงดังผดามญเพื่อน
กันอย่างนนเฮย.

ฉ. เอ๋ย ฉ. ฉิ่ง นับเป็นดังดำคณูอนมนเหมาะ ให้
จังหวะกะนำทางจำเพาะ เพิ่มไฟเวาระคนตรีทุกที่ไป หากเตียง
ฉิ่งผัดพาดขาดจังหวะ ย่อมเปะปะไร้วเขวเถดไถด เหมือน
นายเรือพามาผิดทิศทางไป ย่อมเหลวไหลไม่เด็ดอทั้งเรือเฮย.

ช. เอ๋ย ช. ซาคี ขอให้ราษฎรพร้อมพรักพร้อมรักษา
อย่าให้หมู่ไพร่มาบ้ทา คอยครีตราบ้องบัดขจัดภัย แม้ง่มา
ตามคักไวด้อย มวดค้ครุ้มาหาได้ไม่ หมู่ผู้มีทรคิตราย
ย่อมพ่ายไป เพราะคนไทยใจสมัครรักกันเอย.

ช. เอ๋ย ช. ซอ คนนบถอเซ็ดช้อยู่ถวนหน้า อยาก
จะคบคนซอถอดัจจา ปวารณาหัดกพันจากคนคด แปกกอยู่
ทโดยมากอยากพบซอ ตัวเองคือคนถวนทวนถนถน ถงหน้า
แตกแกเกยวพุดเดยวถด ถูกเขาปดทตแทนแก่นเคองเอย.

ณ. เอ๋ย ณ. ณาน ท่านบรรหารเหตุมาว่าความเพ่ง
ด้วยการพิจารณาหารือเอง คือเพ่งเต็งด้วยใจมิใช่ตา จะ
กอบกรรมทำกิจพินิจก่อน ไม่เดือตรอนควรวิดำริหา ถ้า
เดือตรอนหัดให้เถดกายา จึงเรียกว่าเป็นผู้เพ่งเอย.-

ณ. เอ๋ย ณ. ญาติ พอเกิดมาสำมารถเป็นญาติได้
เพราะร่วมวงศ์พงศ์พันธุ์เท่านนไซร์ ก็มีไซ้ชอเด่นเห็นดำคัญ
จะนับถือโดยชาติว่าญาติได้ ก็คือในผู้ที่มีธรรมมั่น ประกอบ
ตั้งคหิกจันคยนรนตร์ ไม่บิถณผู้ถสมัครรักแก่เอย.

ณ. เอ๋ย ณ. ชญา แม้นำมาถวมใส่ไว้บนหัว มักเกิด
โทษโศกเซตาด้วยเมามัว คิดว่าตัวถอยพ้ามาแดนดิน เยียง

ยศค์กคชกให้หัวใจเติบโต หดงกำเรบดมตจนหมดสิ้น เหมือน
มิได้เหยียบยบนบนพนดิน มิได้กินข้าวเหมือนเพื่อนคนเอย.

ฉ. เอ๋ย ฉ. ปฏัก สำหรับหักหาญตัดวชระงคยง ดัง
พยศหมดร้ายหายจริงจริง ที่เยอหยิงยดปฏักหนักเป็นเบา
เหมือนมนุษย์ตัดคมพยศ ต้องมีกฎหมายกางต่างความเขดา
ทของห้องพองตัวด้วยมวเมา จะบางเบาเมื่อประจักษ์ปฏักเอย.

ฐ. เอ๋ย ฐ. สุาน ท่านชานนามมวาทตง คนกม
สุานะควรระวัง จะพึงตงคนไว้อย่างไรดี คนเรานมค่าตาม
สุานะ จึงควรกะการให้งามตามคคคคค เหมือนสร้างรังไว้
สำหรับรับกาย ให้พอดคุดง่าน่าชมเอย.

ฑ. เอ๋ย ฑ. มณโฑ ช่างแค้นโกโธภาจะหาไหน
แต่เวรกรรมนำยกเหมือนชกโย มีผวไฟตเปิดย่นพกตริยกษ
กบดถึง ฉะนนต่าวโธภาอย่าประมาท ว่ารวรูปวิธาดตอะอาด
หญิง รุกกนวดตงวณนามให้งามจริง อย่าเทยววงวุ่นเวย่น
เปิดย่นผวเอย.

ฒ. เอ๋ย ฒ. ผู้เฒ่า คนทเขดาชดาตกตวกนทวหน้า
กตวจะเงอระงุม่งามยามชรา กตวกายาเหยว่นจนหย่อนยาน
กตวเพียงไรไซที่จะหนีพ้น เพราะว่ายว่นเวย่นวงในตงตาร
วันตวงไปวยตวงไปตามกาด ถึงไม่ยาก็ตองย่นทุกคนเอย.

ณ. เอ๋ย ณ. กรณา ร่มเมตตาปรานีเป็นคิเหลอ
 ช่วยด้วยใจและกายหมายเออเพื่อ ช่วยจุนเจือไม่ตงหวงคอบ
 แทน เหมือนฝนห่อ้งโหดหดากตงจากฟ้า ต่ายชาราเยนรณชน
 ทรวงแค้น สะโถมซาบอาบต้นทงดินแดน เป็นสุขแม่นเมือง
 สวรรคทวงกนเอย.

ด. เอ๋ย ด. ดาว สุกสะกาวชาวเมืองละอองศรี ถอย
 อยู่เหนือนภายามราตรี รัศมีสุกเด่นน่าเอ็นดู เขาย่อมเปรย
 พจนเปรยบเทียบหญิงสาว ว่าเหมือนดาวดวงเด่นเห็นเด็กทรู
 แมร์กนวดต่งวณกายชายเชิดชู ไม่รุ่มรุ่มดวงดับอับแดงเอย.

ด. เอ๋ย ด. คณหา บางท่านว่าตาหันหนักไซ้ ตา
 ไม่หันคณหาอย่างไร ขอน้อมให้บัณฑิตพิณิจครอง อัน
 คณหาว่าการทะยานอยาก คอยดูตาดากรวดต่งตวงตอง
 มิให้ดวงบ่วงกรรมนำครรรดอง ดงคิข้องช่ายนรกหมก
 ใหม้เอย.

ถ. เอ๋ย ถ. ถาม ให้แจ้งความตามจิตคิดต่งตัย เป็น
 วิชศึกษามาแต่ไร ประดับให้ดำเลิศเกิดปัญญา การถามไถ่ได้
 เดียงเพียงเพอรู ก็ควรอยู่ยามประดับพบปัญหา ถ้าถามได้
 ฎุมรูของครุบา เป็นที่น่าคำหนักคิเตยนเอย.

ท. เอ๋ย ท. โทษะ คือคิดประทุษร้ายฝ่ายอื่นเขา เกิด
จากโกรธเกลียดซึ่งทงความเมา เกิดจากเบาปัญญาดูหน้า
อาย อันโทษะระกนด้วยชนิด รุดาริดบเดอดให้เห็ดคหาย
ผู้รู้จักให้อภัยใจสบาย ขอให้หน่ายหนีโทษะระเสียดเอย.

ธ. เอ๋ย ข. ขง ระบบ่งบอกชาติค้ำดนา อักกษตรีย
ฉัตรชัยไทยประชา เราเรียกว่าไตรรงค์ของชาติไทย กษตรีย
ครองบ้องดินค้ำดนา ให้ประชาผาดุกทุกสมัย พระคุณดินดิน
ผ่านภาดย ขอทรงชัยทรงพระเจริญเอย.

น. เอ๋ย น. หนู ทุกคนผู้รู้จักกนหนกหนา ว่าดีควรางวัลเด็ก
มดบทา กัดเดือฝ่ายอนชาควินาคัง หนูไม่มีดเนแม่แต่น้อย
นำให้ย้อยยบยุยเป็นผุยผง หนูทนมเนื้อหนังซึ่งไม่ตง มีแต่
ปดงใจบักรักเนเอย.

บ. เอ๋ย บ. บา มื่อยุหารอยชนิดคิดแถวจำ บ้ายศ
ศักตเงินทองบารองว่า บำบนพราเพื่อเจ็ดอะเมอเมา ทำตั้งโต
เพ็ดคเพ็ดนจนเกินส่วน กัดมควรเขาจะว่าบาแถวเจ้า พิเคราะห์
ดูให้รู้จักซึ่งหนกเบา เดือกไต่เต้าตามทางสายกตางเอย.

ป. เอ๋ย ป. เบ็ด เรียนดำเร้งหลายวิชาหน้าเดือมโต โนน
กรุนกรูอยู่เประอะไป รุอะไรไม่จริงสักตั้งเดยว เกิดเป็นคน

ควรหมั่นมุ่งมั่นจิต จะเรียนวิชาใดให้ชาญเชี่ยวชาญอะไรให้
แน่นแม่นดังเดี๋ยว คนกราวเกรียวนับถือเออเออ.

ผ. เอ๊ย ผ. ผี้ เป็นดังที่ทำให้ใจหวาดเสียว ยินหมา
หอนเห่าปลุกขนลุกเกรียว ให้แต่เหยี่ยวหน้าหงว้างควงอัน
ผีหลอกคิดไปไม่น่าพรัน คนเหมือนกันหลอนหลอกต้องกลอก
หัว หลอกกันถึงวอดวายทำลายควง น่าเกรงกลัวกว่าผี
หลอกเออ.

ฝ. เอ๊ย ฝ. ฝั้น พอดันพดณฝั้นกดับเดือนดับหาย จะเป็น
ดางร้ายดิมทานาย อธิบายบอกความตามตำรา คนทึงใจ
ดอยปล่อยดคี คือพวกริเริ่มจัดสมบัติน่า ทักคิดแถมมาเขียน
เปดยเงินตรา เห็นดีกว่าพวกคิดผิดผิดเออ.

พ. เอ๊ย พ. เพื่อน มักคาดเกดอหนักนไปนับไม่ถ้วน ทง
เพื่อนกันเพื่อนตายหลายกระบวน จงใคร่ครวญถวนถกจะคบ
อันเพื่อนกันเงินแดงเงินหนึ่ คัดไม้ตรีบายเบียงคอยเตียง
หลบ เพื่อนดัดมัน้อยไม่ค้อยพบ ใครประดับก็ประดับริฐูเด็ก
ด้นเออ.

ฟ. เอ๊ย ฟ. ไฟ ถ้าปล่อยให้ไหม้บ้านเป็นผดถาญหมด ถ้า
ใช้หุงข้าวปลาอาหารดี ควรวางกฎการใช้ดังให้ดี ของทุก

อย่างยอมมตงคชว ดำคัญควตองไซให้ถูกที่ ไซทางร้าย
 กตายเป็นไฟรี ไซทางคิมคุณบุญหนักเอย.

ภ. เอย ภ. ภรรยา ท่านเปรียบว่าความร้ายคล้ายงเห่า
 เดยงไม่คิมแต่วกจะฉกเอา หากจะเหมาเซนนทจะเกิน ซอว่า
 คนยอมมตงคชว ถูกใจตวก็มักจกตรรเดริญ ไม่ชอบใจนิน
 ทาวากันเพดิน บุญเผอญไซคิมของคเอย.

ม. เอย ม. ใหม่ ไม่ว่าใครใจคิมครรักเดมอ จนหลง
 ปดมตมเก่าเผ่าตะเมอ เพราะความเหอของใหม่ใจมัวเมา
 อะไรใหม่ไซตั้งที่จริงแน ว่าใหม่แท้เที่ยงเหมาจะก็เพราะเซตา
 ตงามงคตคได้ใหม่ที่เรา แต่ว่าเก่าเกินกดินจากอื่นเอย.

ย. เอย ย. อยาก ที่ดำบากยากแค้นถึงแดนเซญ เพราะ
 ยออยากควเตยวเทยวดำเคญ ทยากเยนเพราะอยากมันมากไป
 ถ้าตคอยากยากร้ายก็หายหมด อยากปรากฏกายยากดำบาก
 ใหม่ เกิดเป็นคนทนเคราะห์ก็เพราะใคร ก็เพราะใจเพราะ
 ปากมันอยากเอย.

ร. เอย ร. รัก ถูกคนชกเซิตตวจนหิวป็น เอาความรัก
 ไปต่อพองงงน แต่วกหันเหร้างจิดจางไป คนไซรักดวงเดน
 เป็นคนชวพารักกตวเกิดอกเดวจนเหตวโหด ความรักนต

แน่นมาแต่ไร ความรักไต่ก่ด้อมเกดยงเดยงโดกเอย.

ก. เอย ก. เดอก เหตอแต่เป็ดอกเดอกกินจนต้นของ
หวงเดอกให้โตเนอเป็นเชอทอง จะชวดปองเดยเปด่าไม่เข้า
การ โบราณว่าเดอกนกกักได้แร้ คือคำแปลว่าอดดมรด
หวาน หากเดอกได้แร้ทางบางสะพาน คนดำรายเริงรินชน
ใจเอย.

ข. เอย ก. ว่าว ผู้ท้าวบ้านเป็นเช่นดวงจิต ย่อมชักให้
ไปตามแต่ความคิด ถูหรือผิดสุดแท้แต่ผู้ชัก ผู้เป็นใหญ่
ถ้าเป็นเช่นกบว่าว สุดแต่ผู้ชักตัวจะพดกผดก เหมือนเชิด
หุ่นดึงให้ไปเป็นยักษ์ มีแต่บักดงข้างทางเดอมเอย.

ค. เอย ค. คำดา คนไปมาพ่านักพักอาศัย พอดับร้อน
ผอนชนรินฤทัย แดวครรรใดเดยดับไม่กดับมา เกิดเป็นหญิง
อย่รักแต่มีก่งาย เทยวไปรยปรายเด่นให้ไปให้ท่วหน้า ใคร
จะรวบรวมเรยงเคยงกายา เหมือนคำดาอาศัยท่วไปเอย.

ช. เอย ช. ฤษี ถ้าอจนพ้แเดวไซร์เห็นไม้ส้ม คองชูป
ผอมตรอมกายาจึงนำชม โดกนิยมชมที่ฤษีไซ ฤษีผอมผ่าย
ไปเพราะไรภคคั หาให้สัตว์เดยงต้นกินดูไซ ถึงมันกินกันยุง
จนพุงโต ฤษีไซแต่บท่องไม่ร้องเอย.

๓. เอ๋ย ๓. ธรรมเจริญ ช่างฟังเพลินเพราะหูไม่รู้หาย ยิน
 เขาเยินยอให้ใจสบาย เป็นเครื่องหมายพ้นผูกปดุกไม้ตรี การ
 คำหนักว่าพาขุนของ ควรจะตอ้งบายเบียงเคียงหอบหัน
 กดำววาจาปราศรัยให้ชอบที่ จึงจะมีคนตมัครรักใคร่เอย.

๔. เอ๋ย ๔. ห่วง เป็นเหมือนบ่วงบาศม์ตรัดกระถัน ห่วง
 เมี่ยม่วงห้วงดูใจผูกพัน ห่วงทั้งธรรมพดัมบัตตัดไม่อง คือ
 เครื่องถ่วงบ่วงต้วคอยขัดขวาง บัดหนทางมิดคดุมด้วยดุม
 หดง ไม่พบกาดผ่านพ้นจากวงววง ของในตงตำรวฏูร์ตริงเอย

๕. เอ๋ย ๕. จุฬา แค้นตง่างตงามยามเหาะเหิน มาหด
 รักบักเบ้าเผ้าหยอกเอน นัวเพ็ดตเพ็ดตพดัดพดาดตงฟาดติน
 อนความรักแรงฤทชเป็นพิษร้าย อาจทำตตายตงตงจนหมด
 ติน เพราะดุมหดงจใจในยุพิน จะโดยคินตงจุพาดันท่าเอย.

๖. เอ๋ย ๖. อวด คนจะปอดหัวบ้นกนเพียงไหน ถ้าอวด
 มัดเห็นเด่นกว่าใคร อวดก้นใหญ่ไม่ประนอมตงยอมแพ้ คน
 ตมตคินตงอชนเห็น ว่าคเด่นจงชมนิยมแน่ ที่อวดว่าตงเองน
 เก่งแท้ เขานนแต่ไม่มีคจริงเอย.

๗. เอ๋ย ๗. นกชุก ปากจุมกหูตาดุน่าชน นิยมแต่พดัดต้ว
 ตมชวบชชอบหดอนหดอกกตอกชนทงหนาคา พวคเพอนนค

ด้วยกนหนกเกิดยศ พากันเหยียดไม่นิยมชมบั๊กษา คนที่ไว้
รูปงามทรามกิริยา ย่อมเดจจริงยิ่งกว่าบั๊กษาเอย.

ฉันเอง ไซ้จะเก่งการกวมชอเดียง ด้วยเขยนคตทตะ
น้อยค้อยเรียบเรียง ไม่หมายเคียงคูกวผู้ปรีชา หวงเป็นเพียง
ภษิตตักัดใจ แต่ชาวไทยทงมวดทกถวนหน้า ไม่ชอบใจ
ใครก็ชอชมา อยากนินทาตักักชอเชญเอย.

เ
ฟ้า.....

น้ำเอยน้ำไหล เป็รียบคังใจผู้หญิงจริงหรือนั้น ว่าไหล
หลดากมากแควไม่แน่ครัน ดูเหมือนมนใจจริงว่าหญิงร้าย แต่
ใจคนวนเวยนทงเหยนหัน ทจจะมนแมนคัดานนอย่าหมดย อัน
ชวทรามความจรงทงหญิงชาย กมคตายคตงกนทงนนเอย.

น้ำเอยน้ำเหตอ คมแถวเมามนมวณทวหนา ตางดม
คนตมตักิชาตคตริตรา คนคักตายคตายบาถามนเมา อันเมา

เหตุน่าเศร้าก็มักหาย เมาไม่ค้ายมันงด้วยหงเซธา โมห-
จิตบดตงกาบงเอา ตองมวเมากกว่าจะตายวอดวายเฮย.

น่าเฮยน่าหมก ใครจะนึกหนอว่ามค้ำหาย คนออก
ชอดตอทัวแมควตาย เพราะเซยนชายน่าหมกด้วยตริกครอง
การคิดเซยนเรียนรูครุธรูรเดริญ ว่าเจริญรุดหน้ากว่าชนอง ชอ
เดียงเดองตอเกดโคเงินทอง เพราะตมองกับน่าหมกนกได้เฮย

น่าเฮยน่าชา มีราคาคางวดเจ็บปวดเหตอ มากหรือ
น้อยคอยตมอเออเพื่อ ถ่าหน้าเหอใจเดอกก็เหตอแรง ใครไม่
กินหน้าชาท่านว่าโง่ ยิ่งใหญ่โตกยิ่งเกาะเตาะแฉวง ยิ่งกินนาน
นับยังมีแรง ใครแต่ตงผิดแมกพงแตกเฮย.

น่าเฮยน่าไต้ ควรเอาไว้ข้างนอกบอกระแด่ เอน่า
ซุ่นไว้ใหม่ให้แด มองเห็นแต่น่าไต้ใจบั้นเทิง เมื่อมีเรื่อง
เคื่องใจท่านให้ยม เหมือนน่าไต้ไว้ริมตอให้เหตง ยมให้กน
นไน้ไร้ใจว่าเริง คนชอบเซิงเหมือนไน้ไต้เฮย.

น่าเฮยน่าพริก มีชดกชดกคางถวยจะตวยหรือ ตอง
คำใหม่ได้เบรยวเคมเคมตมอ จึงจะตอชอดมชมวาคี แต่ทว
ไปได้แกงแฉวแห่งหน้าย มักเทถายทงคว่าน่าพริกหน้เหมือน
ไต้ใหม่ตมเก่าไม่เซาที่ คงไม่มีใครชมนิยมเฮย.

นาเอียนาคา ช่างเฉยฉาชนหูไม่รู้หาย อันหวานอัน
 หมั่นแค้นไฉ่แค้นคตตาย ไม่ตะม้ายนำค่านำชะโดม ก่อนพูด
 พรำค่านวณให้ถวนทว แม่นพูดชวดทวเพดยกเดี่ยวโดม ใคร
 ชนพูดพดอยพดอยเหมือนดอยโคม คงทุกขโทมนต์แท้เป็นแน่
 เอย.

นาเอียนาเยน ปลาทที่เป็นกตบตายนิยายไซ แต่หารอน
 ปลาเป็นเห็นอย่างไร ดูเหมือนไม่ตรงตามความเป็นจริง คน
 ใจร้อนทำอะไรไม่น่าฆ่า ท่านแนะนำนาเยนเป็นคดียิ่ง ค้อยโดม
 เต้าเอาใจใต้จริงจริง ตักว่าดวงวูความเดี่ยวความเอย.

นาเอียนาคา เขาย่อมว่าหางายในฝ่ายหญิง ไซ้นาคา
 ฆ่าชายช่างร้ายจริง ทุกดรรพตั้งสุดแน่แพ้นาคา เมื่อทุกข
 ไศ่กเค้รำหมองก็ร้องไห้ ครนค้ใจจอกจิตตณิทหน้า ก็นาคา
 ได้ดดับบับออกมา ไซ้นาคาเป็นอาวรุชตุคตเอย.

นาเอียนาคาด มีความหวานเที่ยงแท้ไม่แปรผัน แต่
 หวานฉนต้นรตักหมตมัน ไม่แม่นมันเหมือนนาคาทฉาใจ โดก
 นิยมชมนาคาดว่าหวานแน่ ยิ่งกตบแปรเบดิยนเห็นเป็นรูปใหม่
 อนนาคาดเป็นนาคาว่าอย่างไร ช่วยกันใช้ความคิดพิณิจเอย.

๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 นาเอียนาตาย ทานทกายแถวคนกถนไคหรือ เหมือน
 ไคเออนโอยรู้ออกบอกระบือ จะกถบรอกคนค้ำทำไม่ถง แต่
 บางคนทนกรรมก้ทำได้ เพียงเพื่อให้ไคผดคนประตังค้ เหมือน
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 นาดายคายทงแถววงตรง เขาเดยคกงกถบคนกถนไคเอย.

๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 นาเอียนาฝน ประชาชนชนชมนิยมยง ช้วยค้บร้อน
 ผ่อนกถายเหือคหายจริง ทงเป็นตังเด็ริมต้ร้างทางไร่เนา อัน
 คนมีเมตคตาแถะปรานี้ เป็นความค้เต้นนัคตู้จกหา เกิดค้
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 ทมีใจไค้กรุณา เหมือนฝนจากฟากฟ้าตงมาเอย.

คอก.....

๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 คอกเอยคอกนคยุง เจ้าอยตุงตู้ค้เออมเงอมมอด้อย
 ทนงค้คว่าประตังรู้อั้นเด็ค้ค้อย มารีวงผดอยหัดนพรออย
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 ตามทาง เหมือนนงรามงามนคพคตริผดผอง หยงผยของเอยง
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 นคยุงตุงต้าง ถึงคราวต้งนวดนามาอัมปาง ถูกทงชวางร้าง
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 ราไร่ค้เอย.

๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 คอกเอยคอกผกากรอง ผดผองพรรณเด็ค้งามเนคคตาย
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 แดงเห็ดองฟ้าชาวพราวตวดคตาย แค้กถนอายไม่มทชนชม
 ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ . ๕ .
 เหมือนนารมรูปจำเรญตคยชน ประไพพคตริพรงเพริค้ประ

พิมพ์โรงพิมพ์ธรรมบรรณาการ เลขที่ ๒๕๕ ตึกแยกประตูผี พระนคร
หมตอายุ 26/05/2565
นายเซ่ง แซ่เตี่ยว ผู้พิมพ์โฆษณา ๒๕๐๔